

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaromíra Klepše a soudců JUDr. Ing. Viery Horčicové a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobkyně: **Ing. O. M.**
bytem X
zastoupená advokátem JUDr. Vítem Makariem, Ph.D.
sídlem Jugoslávská 29, 120 00 Praha 2

proti

žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 01 Praha 1

za účasti: **Tichá 5, s.r.o., IČO 06995233**
sídlem Tichá 1251/5, Praha 5
zastoupená advokátem Mgr. Tomášem Běhounkem
sídlem Na příkopě 859/22, 110 00 Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 11. 2023, č.j. MHMP 2385813/2023

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Úřad městské části Praha 5 (dále jen „*stavební úřad*“) vydal dne 24. 5. 2023 pod č. j. MC05 101121/2023, sp. zn. MC05/OSU/7046/2023/Kaj/Sm.1251,1276 rozhodnutí, jímž podle § 94p odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „*stavební zákon*“) vydal společné povolení a schválil stavební záměr s označením „*Stavební úpravy RD A, č. p. X, včetně demolice garáže a stavební úpravy a přístavba RD B, č. p. X, k. ú. X*“ na pozemcích p. č. XA, XB, XC, XD, XE, XF, v katastrálním území X (dále jen „*společné povolení*“).
2. Společné povolení bylo vyvěšeno dne 30. 5. 2023 na úřední desce a sejmuto dne 15. 6. 2023. Žalobkyně tvrdí, že se o vydání společného povolení dozvěděla dne 6. 10. 2023. Následně podala odvolání resp. podnět k přezkumu společného povolení v přezkumném řízení.
3. Žalovaný napadeným rozhodnutím ze dne 13. 11. 2023, č. j. MHMP 2385813/2023, sp. zn. S-MHMP 2154044/2023/STR, odvolání žalobkyně zamítl pro opožděnost podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném a účinném znění (dále jen „*správní řád*“).

II. Napadené rozhodnutí

4. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí nejprve zrekapituloval předchozí průběh správního řízení a uvedl, že s žalobkyní bylo jednáno jako s tzv. vedlejším účastníkem dle § 27 odst. 2 správního řádu a dle § 94k písm. e) stavebního zákona z titulu vlastníka sousedního pozemku a stavby na něm. Zásadní písemnosti jí byly doručovány veřejnou vyhláškou. Doručování veřejnou vyhláškou podle § 144 odst. 6 bylo splněno, neboť se jednalo o řízení s velkým počtem účastníků, které stavební úřad vymezil správně. To z důvodu, že pozemek p. č. XG, k. ú. X, který je ve vlastnictví více než 30 osob, má společnou hranici s pozemkem stavby, je tedy mezujícím pozemkem, byť pouze v řádu několika metrů a dle výkresu C.3 bude v bezprostřední blízkosti této hranice provedena stavební činnost. Nelze proto vyloučit přímé dotčení vlastnických práv těchto osob v souvislosti s povoleným stavebním záměrem.
5. Spornou otázkou tak podle žalovaného bylo pouze to, zda měla mít žalobkyně postavení tzv. hlavního účastníka, v důsledku čehož jí mělo být doručováno do vlastních rukou. Žalovaný se proto zabýval odvolací námitkou žalobkyně, že je vlastníkem plynovodní přípojky umístěné na pozemku parc. č. XC, k. ú. X, která by při realizaci záměru měla být odhalena, a může tak dojít k jejímu poškození. Práva žalobkyně tak mohou být zasažena, což zakládá její „kvalifikované“ účastenství v řízení ve smyslu § 94k písm. c) stavebního zákona, neboť je vlastníkem stavby, na které má být záměr uskutečněn. Žalovaný však, vycházející z projektové dokumentace, dospěl k závěru, že má dojít k výměně vodovodní přípojky k objektům RD A a RD B. Výměna trubního vedení přípojky pro RD A bude prováděna v bezprostřední blízkosti plynovodní přípojky, stávající vodovodní přípojka pro RD B kříží plynovodní přípojku. Vzhledem k umístění vodovodní přípojky do nezamrzové hloubky 1,2 m dojde tak nepochybně k odkrytí zásypu plynovodní přípojky. Ta se však skládá ze dvou částí A (počínající odbočením z plynovodu distribuční soustavy a je ukončená zemní soupravou) a B (počínající zemní soupravou a končící hlavním uzávěrem plynu v nice obvodové stěny objektu č. p. XH, k. ú. X). Část A realizovala, financovala a provozovala od roku 1991 společnost Středočeské plynárny, část B realizovala a financovala žalobkyně. Podle žalovaného však žalobkyně neprokázala vlastnictví záměrem dotčené toliko části A

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

přípojky, což nevyvrátily ani doklady předložené žalobkyní a ani vyjádření Pražské plynárenské distribuce ze dne 14. 11. 2023.

6. Žalovaný proto uzavřel, že žalobkyně nebyla hlavním účastníkem podle § 27 odst. 1 správního řádu, a společné povolení jí tak bylo oznámeno vyvěšením na úřední desce dne 30. 5. 2023 a podle § 25 odst. 2 správního řádu doručeno dne 14. 6. 2023. Odvolání bylo podáno dne 16. 10. 2023, tj. po marném uplynutí patnáctidenní lhůty pro odvolání, a bylo tak podáno opožděně.

III. Žaloba

7. Žalobkyně v podané žalobě po rekapitulaci průběhu správního řízení ve věci společného povolení nejdříve uvedla, že jí ve společném řízení bylo doručováno pouze veřejnou vyhláškou, neboť stavební úřad mezi účastníky zahrnul vedle 12 vlastníků nemovitostí v T. ulici i 22 členů společenství vlastníků jednotek, kteří vlastní bytové domy v jiné ulici, jejich zahrada však v délce cca jednoho metru sousedí se zahradou, na které má být realizován záměr. Bylo přitom běžnou praxí stavebního úřadu obesílat účastníky individuálně, a nikoliv veřejnou vyhláškou. Dalo se tak očekávat, že i v dalších řízeních bude s žalobkyní a jejími sousedy jednáno, a nikdo z nich si tak nevšiml zahájení společného řízení a nemohl podat námitky, kromě Městské části Prahy 5. Žalobkyně se o vydání společného povolení dozvěděla dne 6. 10. 2023 náhodou, a podala podnět k jeho přezkumu, resp. odvolání, které následně doplnila.
8. Napadené rozhodnutí se však chybně nevypořádalo s námitkami ve druhém doplnění odvolání ze dne 16. 11. 2023, byť 11. 12. 2023 bylo následně zahájeno přezkumné řízení. Žalobkyně vůči napadenému rozhodnutí namítla, že jí ve společném řízení bylo nesprávně doručováno, a to s ohledem na odstupovou vzdálenost. Z projektové dokumentace bylo zjištěno, že stavební záměr je v rozporu s § 29 odst. 2 nařízení Rady hl. m. Prahy č. 10/2016 Sb. hl. m. Prahy, kterým se stanovují obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby v hlavním městě Praze (pražské stavební předpisy), v platném a účinném znění (dále jen „PSP“), neboť jihozápadní část druhého nadzemního podlaží záměru nespĺňuje dostup 3 metrů od pozemku žalobkyně, ale přibližně jen 1,1 m. Schválení záměru tak mělo předcházet řízení o výjimce z uvedeného ustanovení, žalobkyně v něm měla být účastníkem dle § 27 odst. 1 správního řádu, a doručování veřejnou vyhláškou je tak vyloučeno.
9. Nesprávné doručování žalobkyně dále odůvodňuje tvrzením, že část záměru přesahuje na její pozemek, a to konkrétně terasa navazující na venkovní schodiště, směřující kolmo k hranici s pozemkem parc. č. XI. Proložením výkresů s katastrální mapou bylo zjištěno, že terasa zasahuje na daný pozemek, tedy i do prostoru nad ním (srov. § 506 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník).
10. Žalobkyni tak mělo být i ve společném řízení doručováno individuálně, a v souladu s § 84 odst. 1 správního řádu měla právo podat odvolání do 30 dnů ode dne, kdy se dozvěděla o vydání společného povolení. Odvolání tak dle jejího názoru bylo podáno včas.
11. Žalobkyně nesprávné doručování namítá i s ohledem na dosavadní správní praxi stavebního úřadu. Tvrdí, že s přihlédnutím k jejímu věku a zdravotnímu stavu je téměř nemožné sledovat úřední desku. O stavebním záměru se proto dozvěděla pozdě a nemohla na něj adekvátně reagovat. O její žádosti stavební úřad nerozhodl téměř 2 roky, přitom zná její osobní i stavební poměry, o záměru ji neinformoval, nedostal proto svým povinností

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

vyplývající z základních zásad činnosti správních orgánů (§2, § 4, § 7 správního řádu) Formální naplnění zákonných požadavků na vyvěšení rozhodnutí na úřední desku není materiálním naplněním základních principů. Stavební úřad nemůže bez dalšího spoléhat na to, že si žalobkyně vše vyhledá na úřední desce. Žalobkyně dále polemizovala nad tím, kdo byl zahrnut do okruhu účastníků, a zda do něj někdo nebyl zařazen selektivně a tvrdí, že se dozvěděla, že stavební úřad byl uveden omyl stavebníkem o tom, že ten s dotčenými sousedy uzavřel dohodu. Podle žalobkyně je tedy nutno posoudit, zda tímto jednáním nebyla naplněna např. skutková podstata trestného činu podvodu, což by představovalo důvod pro obnovu správního řízení dle § 100 odst. 4 správního řádu.

12. Žalobkyně dále namítá nepřezkoumatelnost společného povolení a nezákonnost některých závazných stanovisek, která mu byla podkladem. Stavební úřad se podle jejího názoru nevypořádal dostatečně s námitkami Městské části Praha 5, přičemž odkázal na závěry závazných stanovisek, aniž by se vypořádal s podstatou namítaných skutečností. V dalším pak žalobkyně polemizovala se závěry stanovisek Odboru památkové péče Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 22. 6. 2022, č. j. MHMP 1016194/2022 a Odboru územního rozvoje Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 10. 6. 2022, sp. zn. S-MHMP 848768/2022. Ve vztahu k prvním závaznému stanovisku žalobkyně poukázala na urbanistický charakter okolí záměru, jenž je vyhlášenou památkovou zónou, s tím, že původní Schieszlova vila tomuto charakteru území odpovídá. Má za to, že odbor památkové péče požadavkům na ochranu těchto hodnot nedostál. Vůči druhému závaznému stanovisku pak namítla, že odkazuje na neexistující ustanovení oddílu 7a odst. 3 přílohy č. 1 obecně závazné vyhlášky č. 32/1999 Sb. hl. m. Prahy. Závazné stanovisko pak dle žalobkyně opomíjí nesoulad stavebního záměru s územně plánovací dokumentací a cíli a úkoly územního plánování, zejména z hlediska limitů rozvoje stabilizovaných ploch. Realizace záměru by vedla k zahuštění dotčeného území, ke snížení odstupové vzdálenosti a pohody bydlení, ke snížení osvětlení a oslunění domu žalobkyně, ke změně výhledu na betonovou zeď bez otvorů, což povede i ke ztrátě soukromí žalobkyně a v konečném důsledku i ke snížení hodnoty nemovitosti. Vzhledem k umístění vsakovací nádrže na hranici pozemků může podle žalobkyně dojít k podmáčení zahrady, nakonec i základů jejího domu. Tato hlediska pak závazné stanovisko pominulo.

IV. Vyjádření žalovaného k žalobě

13. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 11. 3. 2024 uvedl k nesprávnému doručování s ohledem na odstupovou vzdálenost, že ve stavebním řízení bylo s žalobkyní jednáno jako s účastníkem a písemnosti jí byly doručovány veřejnou vyhláškou v souladu s § 144 odst. 6 správního řádu. Pozemek parc. č. XJ, který je ve vlastnictví více než 30 osob, má společnou hranici s pozemkem stavby a v bezprostřední blízkosti společné hranice bude prováděna stavební činnost. K námitce nesprávného stanovení okruhu účastníků řízení žalovaný odkázal na judikaturu Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu, která upřednostňuje široké vymezení účastníků. Setrval proto na názoru, že šlo o řízení s velkým počtem účastníků.
14. Spornou otázku tak bylo to, zda měla žalobkyně postavení tzv. hlavního účastníka, v důsledku čehož jí mělo být doručováno do vlastních rukou. Žalovaný poukázal na to, že žalobkyně v odvolání namítla, že je vlastníkem dotčené plynovodní přípojky, s čímž se vypořádal v napadeném rozhodnutí. Setrval tedy na tom, že žalobkyni bylo společné

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

povolení správně doručeno vyvěšením na úřední desce, čímž se pro marné uplynutí lhůty stalo její odvolání opožděným.

15. K nesprávnému doručování s ohledem na zasažení pozemku žalobkyně žalovaný uvedl, že na základě podnětu žalobkyně bylo dne 16. 2. 2024 zahájeno přezkumné řízení a to z hlediska hodnocení odstupu od pozemku žalobkyně u a) nástavby a b) balkónu a schodiště. Ve vztahu k prvnímu vlivu (navýšení) žalovaný neshledal větší potenciál negativních dopadů a navýšení zátěže a negativních dopadů na pozemek žalobkyně. Ve vztahu k druhému vlivu uvedl, že balkon či podesta se zábradlím, která navazuje na obslužné externí schodiště, se nachází 4 m nad upraveným terénem. Půdorysné rozměry nejsou okótovány, odměřené rozměry z výkresů A.2.101 1.NP a A.2-602 Řez B nejsou v souladu s údaji s výkresem č. C3 – Koordinační situace, což způsobuje rozpornost dokumentace. Nicméně žalovaný shledal, že existují stavebně-technické důvody pro umístění exteriérového schodiště v menší než 3 m vzdálenosti od sousedního pozemku. Schodiště zde bylo umístěno i v minulosti, záměrem stavebníka je pak přesun do větší vzdálenosti od pozemku p. č. XI, k. ú. X. Vstup ve výšce 4 m je pak ve stejné výšce jako terén pozemku p. č. XI, nelze proto předpokládat nežádoucí vlivy, ani zhoršení kvality prostředí pro vlastníky pozemku p. č. XI, k. ú. X. Žalovaný shrnul, že nástavba ve vzdálenosti 1,09 m a přístavba v odstupové vzdálenosti menší než 3 m od žalobkynina pozemku má natolik historická specifika, která jsou významným územně technickým a specifickým technickým důvodem k nedodržení odstupů dle § 29 odst. 2 PSP.
16. Žalovaný upozornil na skutečnost, že žalobkyně v původním podnětu a jeho prvním doplnění použila jako argumentaci tvrzené vlastnictví k přípojce, a až ve druhém doplnění argumentovala porušením odstupových vzdáleností a dotčení práv, což podle jeho názoru není dostatečně věrohodné. Podle žalovaného není poté dostatečně možné zahrnout do rozhodnutí všechna podání, pokud jsou doručována průběžně.
17. K námitce nesprávného doručování s ohledem na správní praxi stavebního úřadu žalovaný uvedl, že nesouvisí s předmětem žaloby, neboť jde již o věcné posouzení záměru, které by bylo na místě v případě řádného odvolání.

V. Replika žalobkyně

18. Žalobkyně v replice ze dne 2. 4. 2024 uvedla, že žalovaný se vyjádřil pouze k části žaloby a k okolnostem marginální povahy.
19. K námitce nesprávného doručování s ohledem na odstupovou vzdálenost uvedla, že námitky v odvolacím řízení uvedla. Napadené rozhodnutí bylo vydáno až po doručení druhého doplnění podnětu (odvolání) žalobkyně, žalovaný tak měl toto podání při rozhodování zohlednit.
20. K námitce nedodržení odstupové vzdálenosti žalobkyně uvedla, že stavební úřad pochybil v tom, že řádně neprovedl řízení o výjimce dle § 83 odst. 1 PSP a § 169 stavebního zákona, a také v tom, že žalobkyně měla na základě postavení v rámci řízení o výjimce být obeslána individuálně. Žalovaný na tato namítaná pochybení nijak nerefletoval. Komplexní posouzení dopadů mělo být součástí společného povolení, žalobkyně měla mít možnost se k výjimce vyjádřit. To poprvé učinil žalovaný až ve vyjádření k žalobě. Žalobkyně poukázala na výškové hodnoty záměru vyplývající z projektové dokumentace, uvedla, že v odstupové vzdálenosti 3 m dojde oproti stávajícímu stavu k vybudování 2 pater navíc.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

21. Žalobkyně uvedla, že na základě přesahu záměru na její pozemek – přesah balkónu na její pozemek - měla být zařazena mezi účastníky řízení dle § 94k písm. d) stavebního zákona. Zdůraznila, že § 29 odst. 2 PSP neobsahuje citovaný důvod pro udělení výjimky, žádné takové řízení navíc ani nebylo vedeno.
22. Žalobkyně rovněž poukázala na to, že projektová dokumentace je vnitřně rozporná, neurčitá, nejasná, o čemž svědčí rozpory o výši nástavby a rovněž nedostatky o vyznačení a popisu části stavby, která přesahuje na pozemek žalobkyně. Stavební úřad měl tedy žádost zamítnout, případně neměl tak restriktivně vykládat postavení žalobkyně.

VI. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení a další vyjádření

23. Osoba zúčastněná na řízení (dále jen „stavebník“) ve vyjádření ze dne 16. 5. 2024 předeslala, že předmětem soudního přezkumu má být toliko otázka včasnosti odvolání žalobkyně. Zákonost ani správnost společného povolení nemá být předmětem přezkumu, nejedná se o otázky, které jsou předmětem rozhodnutí o opožděném odvolání dle § 92 odst. 1 správního řádu.
24. Zdůraznila, že ve správním řízení bylo prokázáno, že žalobkyně není tím vlastníkem plynovodní přípojky, která může být realizací stavby dotčena, vlastníkem této části je Pražská plynárenská, a.s., ta byla jako účastník řízení dle § 27 odst. 1 správního řádu identifikována a společné povolení jí bylo doručeno jednotlivě.
25. K namítanému nedodržení odstupových vzdáleností uvedla, že stavební úpravy i změny objektu respektují současný půdorys, pouze v jižní části doplňují přístavbu. Jihozápadní fasáda objektu zůstává zachována a její umístění se ve vztahu k pozemku parc. č. XI nemění. Současná hlavní římsa stavby je ve výšce 275,33 m.n.m, celková výška je 278,59 m. n. m. Výška atiky záměru je 276,15 m. n. m. je tak přiměřená. Poukázala na § 1 odst. 3 a 4 PSP, podle nichž se jednotlivé požadavky PSP užití jen tehdy, pokud to závažně územně technické či stavebně technické důvody nevyklučují. Stávající umístění rohu objektu ve vzdálenosti cca 1,09 m od hranice pozemku parc. č. XI je pak dle stavebníka ve smyslu § 1 odst. 3 a 4 PSP jednoznačným závažným územně technickým a stavebně technickým důvodem k tomu, aby nebyl uplatněn požadavek na dodržení odstupů resp. na povolení výjimky.
26. K tvrzenému umístění záměru na pozemku žalobkyně nebo nad ním stavebník uvedl, že z projektové dokumentace – výkres C.3 koordinační situace - jednoznačně vyplývá, že žádná část záměru není navržena na pozemku parc. č. XI, jak tvrdí žalobkyně. Uvedl, že v současné době se na hranici s pozemkem p. č. XI, k. ú. X v délce významné části jihozápadní fasády objektu RD B nachází schodiště o šířce ca 1 m, z výkresu C.3 vyplývá, že část tohoto stávajícího schodiště se nachází přímo na sousedním pozemku. Toto schodiště je pak přesunuto směrem k navržené přístavbě, aby byl uvolněn prostor se sousedním pozemkem žalobkyně. Existuje tak stavebně technický důvod pro umístění obslužného schodiště a podesty ve vzdálenosti 1,09 m od hranice pozemku p. č. XI, k. ú. X a nemožnost posunutí stavby dále od hranice.
27. Stavebník je názoru, že žalobkyně byla správně považována za účastníka dle § 94k písm. e) stavebního zákona resp. § 27 odst. 2 správního řádu. K tomu dále uvedl, že žalobkyně o záměru věděla včas, neboť od roku 2021 probíhala mezi stavebníkem a právním zástupcem žalobkyně e-mailová komunikace, na základě které žalobkyně o předmětném záměru musela vědět. Dále poukázal na to, že stavební řízení ve věci záměru žalobkyně vyřizovaly jiné oprávněné úřední osoby, nelze proto dovozovat, že ty by měly zjišťovat, zda se vede nějaké

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

další řízení, které by mohlo mít vliv na práva účastníka řízení. Stavebník je dále toho názoru, že stavební úřad posuzoval účastenství dle § 94 stavebního zákona správně v návaznosti na rozsah možného dotčení jejich práv záměrem. Odmítl tvrzení žalobkyně o dohodě stavebníka a účastníků řízení, poukázal na to, že stavební úřad zkoumá žádost z hlediska naplnění požadavků zákona. K námitkám vůči společnému povolení a závazným stanoviskům se stavebník ztotožnil s vypořádáním ze strany stavebního úřadu, přičemž poukázal na to, že žalobkyně učinila podnět k přezkumnému řízení ve věci závazného stanoviska Oboru územního rozvoje ze dne 10. 6. 2022, který Ministerstvo pro místní rozvoj dne 30. 11. 2023 neshledalo důvodným. Rovněž učinila podnět vůči závaznému stanovisku Odboru památkové péče ze dne 22. 6. 2022, ministerstvo kultury však takové přezkumné řízení doposud nezahájilo.

28. Žalobkyně v replice k vyjádření stavebníka ze dne 4. 6. 2024 uvedla, že v jihozápadním rohu objektu má dojít ke zbudování zcela nové obvodové zdi o výšce jednoho patra, která nesplňuje minimální odstupovou vzdálenost. Stavbou se dle § 2 odst. 4 stavebního zákona přitom rozumí i změna stavby, minimální odstup se tak aplikuje na každou část stavby nejen na stavbu jako celek. Odůvodnění vyloučení aplikace PSP je dle žalobkyně nesprávné, přičemž pro případ odchýlení od těchto pravidel právní řád předpokládá provedení řízení zakončené rozhodnutím stavebního úřadu s dotčenými orgány, jimiž mají být orgán památkové péče (vzhledem k umístění záměru v památkové zóně), Hasičský záchranný sbor hlavního města Prahy z důvodu, že zmenšení odstupů může vést ke zvýšení rizika požáru, orgán územního plánování. Důvody pro povolení výjimky však dány nejsou a takové řízení ani neproběhlo. Žalobkyně měla být účastníkem takového řízení.
29. K přesahu na její pozemek žalobkyně uvedla, že stavebník sám potvrdil, že část schodiště, které je předmětem prací, se nachází na pozemku parc. č. XI. K e-mailové korespondenci uvedla, že stavebník sice právního zástupce žalobkyně informoval, že zvažuje stavební práce, zároveň však sdělil, že nemá kladná stanoviska dotčených orgánů. Tato skutečnost tak nic nemění na legitimním očekávání žalobkyně v řádné oběslání žalobkyně. Žalobkyně dále uvedla, že kromě vyjádření architektů Davida Vávry, doc. Ing. Arch Zdeňka Lukeše potvrzují nezákonnost závazného stanoviska odboru památkové péče i další jmenované osobnosti urbanismu, památkové ochrany a historiků. Žalobkyně je tak přesvědčena, že stavební záměr není v souladu s požadavky stanovenými vyhláškou o památkových zónách, proto je závazné stanovisko orgánu památkové péče nezákonné, pokud záměr schválilo.
30. Žalobkyně dále v podání ze dne 16. 7. 2024 upozornila na nové skutečnosti, především na zastavení přezkumného řízení ve věci, ve kterém bylo společné rozhodnutí shledáno nezákonným, stavebník však byl v dobré víře a zrušením společného povolení by utrpěl újmu, která by byla ve zjevném nepoměru k újmě veřejnému zájmu a újmě třetích osob. Žalobkyně zároveň upozornila na skutečnost, že v přezkumném řízení byl potvrzen přesah záměru na pozemek žalobkyně, v podobě balkonu či podesty. Schodiště má být odstraněno včetně zdi, která stojí na pozemku žalobkyně. Usnesení o zastavení přezkumného řízení potvrdilo i nedodržení odstupové vzdálenosti, společné povolení bylo vydáno na základě vnitřně rozporné dokumentace.
31. Žalobkyně dále namítla, že dojde k porušení vlastnického práva i zbouráním stávajícího plotu, který je současně navázán na stávající plot žalobkyně. V další části vyjádření pak žalobkyně znovu doplnila argumentaci o rozporu závazného stanoviska orgánu ochrany památkové péče s vyhláškou o památkových zónách – poukázala na vyjádření Národního

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

památkového ústavu ze dne 18. 6. 2021 či sdělení ministerstva kultury ze dne 4. 6. 2024, které se vyjadřovalo k závaznému stanovisku. Dále znovu poukázala na vnitřní rozpornost a nepřezkoumatelnost stavební dokumentace, že pokud dojde k realizaci stavebního záměru, dojde ke zhoršení kvality a pohody bydlení, ke snížení osvětlení a oslunění pozemku i domu žalobkyně, v tomto ohledu poukázala na nedostatky studie zastínění. Namítla rovněž nezákonnost závazného stanoviska Hasičského záchranného sboru ze dne 26. 5. 2022, č. j. HSAA-5130-5/2022, což má dle žalobkyně za následek nedostatky hodnocení požární bezpečnosti záměru a bezpečnosti sousedních nemovitostí.

32. Žalobkyně v podání ze dne 16. 7. 2024 rovněž navrhla přiznání odkladného účinku a svůj návrh doplnila podáním ze dne 23. 7. 2024. I z těchto podání vyplývají další argumenty, pro které má žalobkyně za to, že by měla být tzv. privilegovaným účastníkem společného řízení. K naplnění podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě podle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) uvedla, že, co se týče existence újmy, bylo bez jejího vědomí rozhodnuto o zbudování masivního betonového bytového domu přímo před jejími okny, bez dodržení zákonné odstupové vzdálenosti a dle schválené projektové dokumentace dokonce částečně na jejím pozemku, a to v rozporu s právními předpisy. K tvrzené újmě odkázala na část II, bod 2.3 tohoto vyjádření. Poukázala na namítané vady společného povolení, zdůraznila, že se proti nim nemohla bránit, neboť nebyla individuálně vyrozuměna. Co se týče podmínky absence rozporu s důležitým veřejným zájmem následkem přiznání odkladného účinku žaloby, žalobkyně uvedla, že k takovému rozporu by došlo právě realizací záměru před přezkoumáním namítané nezákonnosti – poukázala na předmět ochrany a památkové zóny X dle čl. 3 písm. b) a e) ve spojení s čl. 1 odst. 1 písm. e) vyhlášky č. 10/1993 Sb. hl. m. Prahy, o prohlášení částí území hlavního města Prahy za památkové zóny a o určení podmínek jejich ochrany. Dle těchto ustanovení je předmětem ochrany mimo jiné urbanistická struktura, charakter objektů a pozemků, architektura objektů a jejich exteriéry a historické zahrady a parky. Zasažením těchto hodnot přitom dojde rovněž k zasažení veřejného zájmu na jejich zachování. Zdůraznila, že hodnotu Schieszlovy vily a dopad její demolice a nahrazení stavebním záměrem prokazuje množství odborných stanovisek předních českých institucí akademických a muzejních, urbanistů, památkářů, architektů a historiků. Podotkla, že společné povolení je dle žalovaného nezákonné, neměl by být proto udržován nezákonný správní akt v platnosti. Vysoký stupeň společenské nebezpečnosti je podle žalobkyně dán i zájmem veřejnosti a sdělovacích prostředků.
33. Dále poukázala na to, že v důsledku realizace stavebního záměru může dojít k sesunu podloží ulice T., což by znamenalo i zřícení cihlového plotu žalobkyně a přístupu těžké techniky na pozemek. Hrozí i zhroucení zahrady a domu do výkopu pro přístavbu záměru. Rovněž podle žalobkyně potenciálně hrozí zhroucení věžového výkopového jeřábu. To ohrožuje život a zdraví žalobkyně, neboť žalobkyně a její rodina zahradu aktivně využívají i majetek žalobkyně. Zajištění proti zhroucení by mělo být dle Posouzení geotechnických rizik ze dne 23. 7. 2024, vypracované RNDr. Richardem Malátem, Ph.D., autorizovaným inženýrem v oboru geotechnika provedeno pozemními kotvami, jež by zasahovaly pod zahradu žalobkyně (pozemek p. č. XI), není vyloučeno, že by zasahovaly pod základy domu. Pak by byla účastníkem řízení dle § 94k písm. d) stavebního zákona.
34. K možné újmě stavebníka uvedla, že stavebník (osoba zúčastněná na řízení) je profesionál, měl si být vědom právních norem o odstupové vzdálenosti, zákazu stavět na cizím pozemku, musel si být též vědom, že pokud navrhuje stavební záměr, který není v souladu s pravidly

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

o odstupové vzdálenosti, musí podat žádost o povolení výjimky z uvedeného pravidla dle § 83 odst. 1 PSP ve spojení s § 169 stavebního zákona. Podle žalobkyně stavebník jednal nepoctivě, že žalobkyní vyložených důvodů měl zapříčinit schválení vnitřně rozporné a nepřezkoumatelné dokumentace, což mělo vliv na posouzení účastenství žalobkyně ve stavebním řízení, nepodal dále návrh na udělení výjimky z odstupové vzdálenosti, neopatřil si titul ke stavbě na cizím pozemku, stavební zahrnul množství objektů, které se v území této památkové zóny ve skutečnosti vůbec nenachází. Stavebník tak vyvolal mylný dojem o poměrně častém zastoupení (novodobých) objektů s plochou střechou v rámci této části památkové zóny X, na což upozornilo i Ministerstvo kultury ČR, které následně dovodilo i nezákonnost stavebního záměru. Během pozastavení vykonatelnosti společného povolení stavebník prováděl demolici z veřejného prostranství. Stavebník podle žalobkyně zapříčinil vydání nezákonného společného povolení, proto podle žalobkyně stavebník nemůže těžit ze svého nepoctivého jednání a dovolávat se toho, že nemůže následkem odkladného účinku realizovat záměr.

35. Žalovaný se k podáním žalobkyně ze dne 16. 7. a 23. 7. 2024 vyjádřil již jen podáním ze dne 23. 7. 2024. Je toho názoru, že v dané věci je projektová dokumentace úplná a je zpracována oprávněnými osobami, stavba je navržena v souladu s požadavky územně plánovací dokumentace a v souladu s požadavky dotčených orgánů, které se k provedení této stavby vyjádřily kladně. Předmětný záměr byl tedy v souladu s právními předpisy v daném případě posuzován z hlediska naplnění výše uvedených požadavků, tj. z hlediska veřejného zájmu.
36. Osoba zúčastněná na řízení (stavebník) se k podáním žalobkyně ze dne 16. 7. a 23. 7. 2024 vyjádřila podáním ze dne 31. 7. 2024. Zdůraznila, že žalobkyně, obdobně jako ostatní vlastníci sousedních staveb a pozemků, byla účastníkem společného řízení ve smyslu ustanovení § 94k písm. e) tehdy platného a účinného stavebního zákona. Přestože byla o záměru, probíhajícím řízení a společném povolení informována stavebním úřadem i osobou zúčastněnou na řízení (od roku 2020), nevyužila svých procesních práv – námitek ani odvolání. K požárně bezpečnostním řešení stavby uvedla, že zajistila posouzení tvrzení žalobkyně autorizovaným technikem pro pozemní stavby v oblasti požární bezpečnosti staveb, Ing. Janem Drahošem, který tvrzení žalobkyně vyvrátil. S odkazem na své vyjádření k žalobě zopakovala, že žádná část záměru nebude realizována na pozemku/stavbě ve vlastnictví žalobkyně. Na pozemku žalobkyně p. č. XI, k. ú. X nebudou prováděny žádné demoliční ani stavební práce. Nepatrná část zpevněné plochy schodiště na pozemku žalobkyně bude zachována a bude plynule navazovat na terénní úpravy. Námitky žalobkyně o možném ohrožení statiky nechala posoudit autorizovanými osobami v oblasti geotechniky a statiky, a to Ing. Vojtěchem Ježkem, autorizovaným inženýrem pro geotechniku, a Ing. Robertem Mikšíkem, autorizovaným inženýrem pro statiku a dynamiku staveb. Autorizované osoby vyhodnotily námitky žalobkyně vycházející z geotechnického posouzení RNDr. Maláta za chybné či neúplné. Poukázala také na to, že oplocení pozemku žalobkyně - opěrná zeď je v havarijním stavu. Riziko újmy žalobkyně je tak podle osoby zúčastněné na řízení minimální. Podotkla, že tato námitky žalobkyně v rozporu s koncentrační zásadou správního řízení doposud nikdy k navrženému stavebnímu záměru nevznikla.
37. Dále osoba zúčastněná na řízení reagovala na další žalobkyní uplatněné námitky ve vyjádření ze dne 16. 7. 2024. Ve stručnosti shrnuto, pakliže žalobkyně namítla zásah do urbanistických a architektonických hodnot lokality realizací záměru, poukázala na to, že sama žalobkyně je stavebníkem u záměru *“Změna stavby RD B“, a to na pozemcích parc.č. XK a XI v k.ú. X“*,

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

který byl povolen rozhodnutím stavebního úřadu č.j. MC05 15604/2024, sp. zn. MC05/OSU/13706/2022/Gre, ze dne 25.1.2024, a jehož předmětem je rozsáhlá přístavba a nástavba rodinného domu žalobkyně na sousedním pozemku. důsledku této přístavby a nástavby dojde k významnému navýšení a rozšíření stavby a k téměř zdvojnásobení užitné podlahové plochy objektu žalobkyně. Z vizualizací vyplývá, že se jedná o obdobný typ architektonického návrhu jako v případě záměru osoby zúčastněné na řízení, který je navržen do zástavby lokality ulice T. Proto dle osoby zúčastněné na řízení jde jen o obstrukční tvrzení žalobkyně. Rovněž má osoba zúčastněná na řízení za to, že nedojde k narušení pohody a kvality bydlení a v dalším rozporovala tvrzení žalobkyně. Co se týče medializace věci, osoba zúčastněná na řízení uvedla, že se jedná o iniciativu právě žalobkyně a jejího zástupce. Z dalších v podání vyložených důvodů nesouhlasila ani s tím, že by jednala v rozporu s dobrými mravy – z důvodů závažně územně technických a stavebně technických důvodů se v daném případě požadavek na dodržení minimálních odstupových vzdáleností od hranic pozemků dle ust. § 29 odst. 2 písm. a) – e) Pražských stavebních předpisů neuplatní, dílčí nedokonalost v jednom výkresu nezpůsobuje vnitřní rozpornost a nepřezkoumatelnost celá projektové dokumentace, žádná část záměru není realizována a ani navržena na či nad pozemkem žalobkyně, což potvrzuje i výrok II, který stanovil závazné podmínky pro umístění stavby, a to výslovně pouze na pozemcích p. č. XB, XD a XE v k.ú. X. Dále uvedla, že tvar střech v užším i širším okolí je velmi různorodý a plochá střecha zde není rozhodně výjimkou (vč. sousední RD Žalobkyně, sousední objekty na pozemku p. č. XL, domy na pozemcích p. č. XM, XN, XO, XP atd., vše v k.ú. X do vzdálenosti cca 100 m od stavebních pozemků). V daném případě se tak nejedná o nekorektní přístup, ale o poukázání na faktický současný charakter okolní zástavby a tvaru střech, který lze velmi snadno ověřit z veřejně dostupných mapových podkladů. Co se týče provádění prací v době pozastavení vykonatelnosti rozhodnutí, uvedla, že se pokoušela jen provádět dílčí úklidové a zabezpečovací práce staveniště a objektu, vč. zabezpečovacích prací prováděných na základě kontrolní prohlídky Stavebního úřadu konané dne 16.4.2024 a zpracovaného Posudku statického zajištění stavby zpracovaného Ing. Robertem Mikšíkem, autorizovaným inženýrem v pro statiku a dynamiku staveb, ČKAIT 0012993, dne 30.4.2024.

38. V další části svého vyjádření stavebník polemizoval s podmínkami pro přiznání odkladného účinku žalobě - byl názoru, že újma žalobkyně je minimální, oproti tomu je osoba zúčastněná na řízení nucena nadále zajišťovat permanentní ostrahu staveniště a rozestavěných objektů. Byla rovněž toho názoru, že jedním ze zásadních a důležitých veřejných zájmů je důvěra v právo a dodržování principu právní jistoty a právního státu. Po celou dobu od vydání společného povolení a v průběhu přezkumného řízení postupovala zcela v souladu s právním řádem, rozhodnutími a pokyny stavebního úřadu i žalovaného. Poukázala na to, že v jeho prospěch a prospěch realizace záměru svědčí i usnesení ze dne 12.6.2024, č.j. MHMP 312942/2024 o zastavení přezkumného řízení ve věci společného povolení.
39. O návrhu bylo rozhodnuto usnesením ze dne 8. 8. 2024, č. j. 10 A 6/2024-166. Městský soud návrh na přiznání odkladného účinku žaloby zamítl s tím, že žalobkyně neprokázala vznik újmy nepoměrně větší než újmy, která by mohla vzniknout jiným osobám.
40. Osoba zúčastněná na řízení své vyjádření doplnila podáním ze dne 19. 8. 2024. Vyjádřila se k rozsahu soudního přezkumu, v němž by měla být řešena toliko otázka včasnosti odvolání žalobkyně, nikoliv zákonnost společného povolení. Zopakovala důvody, proč žalobkyně nebyla a neměla být účastníkem společného řízení podle § 94k písm. c) nebo d) stavebního

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

zákonu – žalobkyně není vlastníkem té části plynovodní přípojky, která může být dotčena realizací záměru, stávající umístění jihozápadního rohu RD B ve vzdálenosti cca 1,09 m od hranice pozemku p. č. XI, k. ú. X je závažným územně technickým a stavebně technickým důvodem ve smyslu § 1 odst. 3 a 4 PSP, jedná se však o irelevantní skutečnost, neboť pro postavení žalobkyně svědčí, že je vlastníkem sousedního pozemku, proto je účastníkem dle § 94k písm. e) stavebního zákona. Stavebník rovněž tvrdí, že žádná část záměru nebude prováděna na pozemku p. č. XI, k.ú. X a to ani demolice schodiště, které bude šetrně rozebráno. Nepatrná část zpevněné plochy nacházející se na pozemku žalobkyně bude zachována a bude plynule navazovat na terénní úpravy, které jsou navrženy a povoleny. Obecně se vyjádřil k principu subsidiarity soudní ochrany (otázka řádně uplatněného opravného prostředku, k zásadě dispozičnosti). Stavebník je názoru, že žalobkyně nevyčerpala všechny řádné opravné prostředky, proto by soud měl žalobu odmítnout.

41. Rovněž se stavebník znovu vyjádřil k věcným námitkám žalobkyně proti stavebnímu záměru. Shrnul, že přípustnost záměru za splnění stanovených podmínek konstatoval odbor památkové péče ve stanovisku ze dne 25. 11. 2021 a 22. 6. 2022. Dne 4. 6. 2024 k podnětu žalobkyně ministerstvo kultury konstatovalo, že v řádných lhůtách nebyly uplatněny žádné či řádné mimořádné prostředky, proto je nelze jakkoli přezkoumávat. Obě závazná stanoviska byla doručována i Národnímu památkovému ústavu, to připomínky neuplatnilo. Stavebník poukázal rovněž na to, že zastavěnost pozemků p. č. XI a XK, k. ú. X je nadále zvyšována stavebním záměrem žalobkyně spočívajícím v rozsáhlé přístavbě a nástavbě povolené rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 25. 1. 2024, č. j. MC05 15604/2024, sp. zn. MC05/OSU/13706/2022/Gre. Tato nástavba z 2.NP až na 4.NP bude mít pozitivní vliv na výhled žalobkyně, ostatní výhled do zeleně na zahradě žalobkyně i do okolních zahrad zůstane zachován. Aktivní plochy u záměru byly stanoveny do zahrady, nikoliv do objektu žalobkyně. Směrem k domu žalobkyně je navržen pouze vstup do objektu s podestou a schodištěm. Stavebník podotkl, že nástavbou záměru žalobkyně až do 4.NP dojde k obdobnému výhledu do objektu stavebníka. Co se týče námitek vůči zastínění, stavebník poukázal na studii společnosti DEKPROJEKT s. r. o. z 7-9/2021 a odmítl tvrzení o nedostatečnosti tohoto odborného podkladu, která jsou podle jeho názoru nepodložená.
42. Žalobkyně v podání ze dne 20. 1. 2025 doplnila svou argumentaci. Setrvala na názoru, že jí v řízení s velkým počtem účastníků mělo být doručováno individuálně podle § 94k písm. d) stavebního zákona, neboť část záměru má být realizována na jejím pozemku. Tak tomu je dle žalobkyně ze dvou důvodů:
 - a) podesta či balkón záměru přesahuje na pozemek žalobkyně,
 - b) má se uskutečnit demolice schodiště, jež částečně leží na pozemku žalobkyně.
43. Schválení demolice schodiště a přesah schodiště na pozemek žalobkyně vyplývají z projektové dokumentace (výkr. č. A.2-101-1. NP, výkr. č. A.2-602 ŘEZ B a výkr. č. A.2-702 Pohled západní), z vyjádření stavebníka ať už v přezkumném řízení dne 19. 1. 2024 nebo ve vyjádření k žalobě dne 16. 5. 2024 nebo v řízení u Obvodního soudu pro Prahu 5 sp. zn. 28 C 267/2024. Součástí dolní části stávajícího venkovního schodiště je betonová podesta, která také leží na pozemku žalobkyně a na které leží zeď, jde o mnohem významnější zásah.

VII. Jednání

44. Jednání ve věci se konalo 23. 1. 2025.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

45. Žalobkyně zdůraznila, že stěžejní je otázka včasnosti odvolání. Je názoru, že povinnost stavebního úřadu doručovat žalobkyni individuálně vyplývá zejména ze skutečnosti, že část záměru má být realizována na pozemku žalobkyně, měla být teda zařazena jako účastnice dle § 94k písm. d) stavebního zákona, kterému se v řízení s velkým počtem účastníků doručuje individuálně. Balkon na západní straně 1.NP navržené stavby podle schválené projektové dokumentace přesahuje o více než 1 metr na pozemek žalobkyně. Dále se na jejím pozemku nachází část schodiště, které má být podle schváleného záměru zbouráno. Oba přesahy vyplývají ze stavební dokumentace, z vyjádření stavebníka. Potvrzuje je i magistrát, který mj. i kvůli uvedeným přesahům zahájil přezkumné řízení.
46. Namítla, že žalovaný se nesprávně nevypořádal s podáním, které upozorňovalo na nezákonné přesahy a nedodržení odstupové vzdálenosti. Upozornila, že dle § 36 odst. 1 ve spojení s § 72 odst. 1 správního řádu je účastník oprávněn činit podání do doby, než je rozhodnutí předáno k jeho doručení. Správní orgán disponuje výzvou dle § 36 odst. 3 správního řádu k seznámení se s podklady rozhodnutí, které avizuje účastníkovi, že bude ve věci rozhodnuto. Žalovaný v odvolacím řízení podklady doplňoval. Pokud by žalovaný tuto výzvu vydal, k podání ze dne 16. 11. 2023 by nedošlo. Neučinění této výzvy je podstatnou vadou řízení, pro které je nutno rozhodnutí zrušit, k tomu odkázala na rozhodnutí Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 3. 9. 2024, č. j. 63 A 20/2024 – 43. Správní orgán také mohl určit lhůtu, do které se mohli účastníci ve věci vyjádřit, popř. lhůtu pro poslední vyjádření ve věci (§ 36 odst. 1, § 39 odst. 1 správního řádu). To neučinil, proto je jeho rozhodnutí vadné a nepřezkoumatelné.
47. Dále žalobkyně setrvala na tom, že měla být individuálně obeslána i s ohledem na její postavení při projednávání výjimky z odstupové vzdálenosti.
48. Žalovaný uvedl, že podání žalobkyně ze dne 16. 11. 2023 bylo přijato toho dne v ranních hodinách, podepsáno bylo ale den předem, což vyplývá z vyznačeného časového razítka. Rozhodnutí bylo pak z logistických důvodů vypraveno následující den. Podle žalovaného se seznámení s podklady rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu v odvolacím řízení neprovádí, odvolací orgán vychází ze stavu správního spisu správního orgánu prvního stupně. Do spisu byly založeny pouze podání žalobkyně, nebyl důvod tedy seznámit žalobkyni s tím, že rozhodnutí bude vydáno. Podotkl, že žalobkyně podala odvolání jen s tím, že bude zasaženo do jejího vlastnictví z důvodu zasažení přípojky, ohledně přesahů žalobkyně v odvolání neuvedla nic. Žalovaný vycházel z obsahu správního spisu. Přesah v přezkumném řízení konstatoval žalovaný, neboť z jednoho výkresu nebylo zřejmé, zda tam přesah je. Ze všech ostatních výkresů však vyplývá, že žádný přesah na pozemek není. Výkresy, které žalobkyně předložila v řízení před soudem, v přezkumném řízení nepředložila.
49. Osoba zúčastněná na řízení odkázala na dřívější procesní podání. Podotkla, že v rámci zásadních výkresů stavební dokumentace nebyl zaznamenán žádný zásadní přesah. Je si vědoma podmínek v lokalitě, kdy byly stavby postaveny původně dříve, než byly vymezeny hranice. Záměr hodlá realizovat pouze v hranicích svého pozemku, bez zásahu na nebo nad sousední pozemek. Doplnila, že na pozemku žalobkyně je plánován záměr, který může ovlivnit místo totožně jako jeho záměr.
50. Soud na jednání provedl důkaz vizualizací MgA. Vavřince Veselého znázorňující přesah podesty či balkónu a přesah schodiště na západní straně Schieszlovy vily na pozemek

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

žalobkyně, přílohou vyjádření stavebníka v civilním řízení – Geodetické zaměření Stavebníka, analýzou nástavby, soutisk stávající a navržené podoby objektu RD B.

51. Soud pro nadbytečnost neprovedl důkazy písemným vyjádření odborné organizace státní památkové péče ze dne 25. 5. 2022, č.j. NPÚ-311/40435/2022, oznámením o zahájení společného řízení u staveb na adresách C a D, vyjádření Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy, čj. 07651/22, přípis Ministerstva kultury ze dne 6. 11. 2023, č.j. MK 64511/2023 OPP a sp. zn. MK-S 14369/2023 OPP, vyjádření doc. Zdeňka Lukeše, odborný posudek prof. Ing. arch. Akad. arch. Václava Girsy, odborný posudek Ing. arch. Karla Kuči, odborné stanovisko PhDr. Miloše Hořejše, fotodokumentace společné zdi a plotu žalobkyně a stavebníka, kopie mailové komunikace mezi zástupci žalobkyně a osoby zúčastněné na řízení, sdělení Ministerstva kultury ze dne 4. června 2024, sp. zn. MK 43360/2024 OPI, písemné vyjádření odborné organizace státní památkové péče ze dne 18. června 2021, č.j. NPÚ-311/40913/2020, sdělení stavebního úřadu k provedení zabezpečovacích prací ze dne 24. 5. 2024, č. j. MC05 123180/2024, posudek statického zajištění stavby Ing. Roberta Mikšíka - autorizovaného inženýra pro statiku a dynamiku staveb, odborné vyjádření Ing. Jana Drahoše, autorizovaného technika pro pozemní stavby v oblasti požární bezpečnosti staveb, výkres půdorysných rozměrů jednotlivých podlaží záměru, vyjádření stavebníka v civilním řízení ze dne 10. 10. 2024. V projednávané věci jde o posouzení otázky včasnosti odvolání žalobkyně, tyto vyjmenované a procesními stranami navržené důkazy nejsou přitom způsobilé k prokázání jakékoliv relevantní skutečnosti pro předmět věci (tj. včasnosti odvolání), proto jsou podle názoru soudu nadbytečné. Nadbytečný byl i důkaz stejnopisem žalovaného rozhodnutí s vyznačenými časovými razítky o podpisu žalovaného rozhodnutí dne 15. 11. 2023. Mezi stranami je totiž nesporné, že žalovaný disponoval podáním žalobkyně ze dne 16. 11. 2023 ještě předtím, než podle § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu vydal žalované rozhodnutí (k tomu viz níže). Samotné prokázání skutečnosti, zda bylo napadené rozhodnutí podepsáno oprávněnou úřední osobou již předchozí den 15. 11. 2023, tak na věc nemá žádný zásadní vliv.
52. Soud pro nadbytečnost neprovedl důkazy navržené v podáních žalobkyně a osoby zúčastněné na řízení k odkladnému účinku posouzení geotechnických rizik RNDr. Richarda Maláta, Ph. D. ze dne 23. července 2024, faktura za služby spojené s ostrahou objektu, znázornění výkopů a jeřábu, odborné vyjádření Ing. Vojtěcha Ježka, autorizovaného inženýra pro geotechniku, odborné vyjádření Ing. Roberta Mikšíka, autorizovaného inženýra pro statiku a dynamiku staveb ze dne 30. 7. 2024. Těmito podáními žalobkyně a osoba zúčastněná na řízení především prokazovaly, jaká jim může vzniknout újma přiznáním odkladného účinku žalobě. Co se týče navržených důkazů k posouzení geotechnických rizik, statiky a dynamiky staveb, ty jsou navíc pro předmět věci bez vztahu k předmětu řízení – včasnosti resp. opožděnosti odvolání (k tomu viz níže).
53. Soud neprovedl důkaz oznámením o zahájení společného řízení ze dne 2. března 2023, č.j. MC05 37614/2023, námitkami Městské části Praha 5 do společného řízení ze dne 5. 4. 2023, č.j. MC05 72771/2023, OUR Sm.p.3301-189/23 Lam, rozhodnutím Úřadu městské části Praha 5 ze dne 24. května 2023, č.j. MC05 101121-2023, odvoláním žalobkyně ze dne 13. října 2023 včetně doplnění, rozhodnutím žalovaného o zamítnutí odvolání ze dne 16. listopadu 2023, č.j. MHMP 2385813/2023 a sp. zn. S-MHMP 2154044/2023/STR, usnesením žalovaného o zahájení přezkumného řízení ze dne 11. 12. 2023, č.j. MHMP 2590704/2023 a sp. zn. S-MHMP 2154044/2023/STR, závazným stanoviskem Odboru památkové péče MHMP ze dne 22. 6. 2022, sp. zn. S-MHMP 839250/2022 a čj. MHMP 1016194/2022,

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

závazným stanoviskem Odboru územního rozvoje MHMP ze dne 10. 6. 2022, sp. zn. S-MHMP 848768/2022 a č.j. MHMP 1016303/2022, sdělením Ministerstva pro místní rozvoj č.j. MMR-81361/2023-81 ze dne 30.11.2023, vyjádření stavebníka ze dne 19. ledna 2024, usnesení Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 12. června 2024, č.j. MHMP 312942/2024 a sp. zn. S-MHMP 2154044/2023/STR o zastavení přezkumného řízení, studie zastínění RD B pod vlivem Záměru, Koordinované závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru hlavního města Prahy ze dne 26. 5. 2022, č.j. HSAA- 5130-5/2022 včetně požárně bezpečnostního řešení. Jedná se o součásti předloženého správního spisu, kterým se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).

VIII. Posouzení věci Městským soudem v Praze

54. Soud ověřil, že žaloba byla podána dne 16. 1. 2024 včas ve dvouměsíční lhůtě (srov. § 72 odst. 1 s. ř. s.) od doručení žalovaného rozhodnutí (16. 11. 2024). Jednoměsíční lhůta dle § 306 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon se pak na projednávanou věc nevztahuje dle § 331 a § 334a zvláštních ustanovení o použitelnosti zákona v přechodném období od 1. 1. 2024 do 30. 6. 2024.
55. Žalobu podala osoba k tomu oprávněná, jedná se o žalobu přípustnou, splňující všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal na základě skutkového i právního stavu v době vydání rozhodnutí správního orgánu a v mezích včas uplatněných žalobních bodů v souladu s § 71 odst. 2, § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném a účinném znění (dále jen “s. ř. s.”), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti.
56. V první řadě soud konstatuje, že podle § 69 s. ř. s. platí, že žalovaným je správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla. Žaloba je tedy přípustná jen proti rozhodnutí v posledním stupni, čemuž odpovídá i to, že dle § 68 písm. a) s. ř. s. platí, že žaloba je nepřípustná také tehdy, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného. Žalobkyně odvolání podala, vyčerpa tedy řádné opravné prostředky. A o tomto odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.
57. V případě rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost (§ 92 odst. 1 správního řádu) je však soud oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné odvolání a zda byl žalobce v důsledku případného nezákonného posouzení odvolání jako opožděného zkrácen na svých právech ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Jinými slovy, nepřezkoumal-li žalovaný k odvolání žalobkyně rozhodnutí věcně, nemá prostor k takovému přezkumu ani krajský soud. Toto omezení jistě krajskému soudu nebrání, aby se nad rámec nutného odůvodnění vyjádřil i k některým otázkám zákonnosti řízení, jež vydání rozhodnutí stěžovatele předcházelo, tyto úvahy se však nemohou projevit ve výroku jeho rozsudku (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 8 As 51/2006-112, a ze dne 27. 11. 2008, č. j. 2 As 53/2007-111). Z citované judikatury Nejvyšší správní soud vycházel také v rozsudku ze dne 8. 3. 2018, č. j. 5 Ads 171/2016–22 (viz bod 11), v němž konkrétně vyslovil, že „*správní soudy nejsou v takové situaci oprávněny zkoumat zákonnost správního rozhodnutí prvního stupně, o němž se má za to, že neprokáže-li se v soudním řízení ohledně opožděnosti odvolání opak, je v právní moci, netvoří s rozhodnutím odvolacího orgánu, jímž bylo odvolání proti tomuto rozhodnutí prvního stupně zamítnuto pro*

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

opožděnost, jeden celek, a nemůže být tedy soudním přezkumem rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost jakkoli dotčeno“.

58. Z uvedeného tedy vyplývá, že žalobkyně může vůči žalovanému rozhodnutí účinně namítat toliko to, že žalovaný její odvolání nesprávně posoudil jako opožděné. V této otázce je tedy žaloba proti žalovanému rozhodnutí nepochybně přípustná, neboť od jejího posouzení se odvíjí, zda mělo být odvolání posouzeno jako řádné (tj. včetně vypořádání věcných námitek vůči společnému povolení). Žalobkyně odvolání podala a předmětem nynější věci je pak otázka, zda bylo odvolání včasné. Z tohoto důvodu proto soud neshledal důvod pro odmítnutí žaloby pro nevyčerpání řádných opravných prostředků dle § 68 písm. a) s. ř. s., jak namítla osoba zúčastněná na řízení, neboť takový závěr by byl, pokud by soud předtím nevyjasnil taktéž otázku včasnosti odvolání, toliko předčasný.
 59. Pakliže žalobkyně vzala žalobu zpět v části proti společnému povolení, tj. proti prvostupňovému rozhodnutí, soud toto podání vzal na vědomí. Vzhledem však k tomu, že žaloba se podává proti napadenému rozhodnutí žalovaného, není zde důvod k částečnému zastavení řízení v rozsahu napadení společného povolení.
 60. K věci samé soud předeseílá, že posouzení včasnosti žalobkynina odvolání se odvíjí od povahy jejího účastenství ve společném řízení, neboť to předurčuje posouzení otázky doručování žalobkyni.
 61. Podle § 94k stavebního zákona platí, že účastníkem společného územního a stavebního řízení je
 - c) vlastník stavby, na které má být požadovaný stavební záměr uskutečněn, není-li sám stavebníkem, nebo ten, kdo má ke stavbě jiné věcné právo, není-li sám stavebníkem,*
 - d) vlastník pozemku, na kterém má být požadovaný stavební záměr uskutečněn, není-li sám stavebníkem, nebo ten, kdo má jiné věcné právo k tomuto pozemku,*
 - e) osoba, jejíž vlastnické právo nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být společným povolením přímo dotčeno.*
 62. Podle § 144 odst. 1 správního řádu platí, že nestanoví-li zvláštní zákon jinak, rozumí se řízením s velkým počtem účastníků řízení s více než 30 účastníky.
 63. Podle § 144 odst. 6 správního řádu platí, že v řízení s velkým počtem účastníků řízení lze doručovat písemnosti, včetně písemností uvedených v § 19 odst. 5, veřejnou vyhláškou. To se netýká účastníků řízení uvedených v § 27 odst. 1, kteří jsou správnímu orgánu známi; těmto účastníkům řízení se doručuje jednotlivě.
 64. V tomto ohledu mezi stranami není sporné, že žalobkyně nebyla tzv. opominutý účastník. Je totiž nesporné, že žalobkyně účastnicí řízení o společném povolení byla. Ostatně žalobkyně byla identifikována v oznámení o zahájení společného řízení, tak i ve společném rozhodnutí dle § 94m odst. 2 *in fine* stavebního zákona právě jako účastník dle § 94k písm. e) stavebního zákona – jako dotčený vlastník pozemku p. č. XI, k. ú. X, proto jí také bylo doručováno vyvěšením na úřední desku.
 65. Mezi stranami je však sporné konkrétně to, zda měla být žalobkyně účastnicí dle § 94k písm. c) popř. d) stavebního zákona (názor žalobkyně), nebo dle § 94k písm. e) stavebního zákona (názor žalovaného). Od posouzení této otázky se totiž odvíjí režim doručování žalobkyni, neboť podle § 94m odst. 2 věty první stavebního zákona platí, že oznámení o zahájení společného územního a stavebního řízení a další úkony v řízení se doručují účastníkům
- Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

řízení a dotčeným orgánům jednotlivě, nejde-li o řízení s velkým počtem účastníků. V případě řízení s velkým počtem účastníků však stavební úřad doručuje oznámení o zahájení řízení a další úkony v řízení jednotlivě pouze účastníkům řízení podle § 94k písm. a) až d) a dotčeným orgánům; účastníky podle § 27 odst. 1 správního řádu jsou vždy účastníci podle § 94k písm. a), c) a d). Ve shodě s tím by stejná povinnost stavebního úřadu doručovat žalobkyni individuálně v řízení s velkým počtem účastníků, pokud by byla účastníkem dle § 27 odst. 1 správního řádu, tj. pokud by byla účastnicí § 94k písm. a), c) a d) stavebního zákona, vyplývala také dle 144 odst. 6 správního řádu (ve spojení s § 94m odst. 2 stavebního zákona a § 27 odst. 1 správního řádu).

66. Pokud by tedy byla žalobkyně účastníkem podle § 94k písm. e) stavebního řádu, pak jí bylo společné povolení doručeno veřejnou vyhláškou dne 14. 6. 2023 (v souladu s § 25 odst. 2 a § 144 odst. 6 správního řádu a § 94m odst. 2 stavebního zákona), následně měla 15 dnů na podání odvolání (§ 83 odst. 1 správního řádu). Pokud však byla účastníkem podle § 94k písm. c) nebo d) stavebního řádu, pak jí mělo v souladu s § 94m odst. 2 stavebního zákona být doručováno individuálně a i právní doktrína se poté shoduje v tom, že pokud těmto účastníkům není oznámeno, nenabude rozhodnutí právní moci, neuplatní se proto ani postup u opominutých účastníků dle § 84 odst. 1 správního řádu (JEMELKA, Luboš, PONDĚLÍČKOVÁ, Klára, BOHADLO, David. § 84 [Odvolací lhůta při neoznámení rozhodnutí]. In: JEMELKA, Luboš, PONDĚLÍČKOVÁ, Klára, BOHADLO, David. Správní řád. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2023, s. 642, marg. č. 2, obdobně též POTĚŠIL, Lukáš. § 84 [Odvolací lhůta při neoznámení rozhodnutí]. In: POTĚŠIL, Lukáš, HEJČ, David, RIGEL, Filip, MAREK, David. Správní řád. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 472, marg. č. 5.)
67. Z uvedeného tedy pro rozsah soudního přezkumu v projednávané věci vyplývá, že pro posouzení včasnosti (resp. opožděnosti) odvolání žalobkyně mohou být relevantní pouze ty námitky, které se týkají otázek právního režimu účastenství žalobkyně ve společném řízení a v důsledku toho tedy i otázky režimu doručování žalobkyni.
68. Naopak ty námitky, kterými žalobkyně zpochybňuje samotnou zákonnost společného povolení (a v návaznosti na to s ní polemizuje žalovaný a především osoba zúčastněná na řízení) v tomto řízení relevantní nejsou a být nemohou.
69. Konkrétně shrnuto výše uvedené, městský soud ve vztahu k předmětu věci přezkoumá uplatněné námitky k počtu účastníků společného řízení, ke správní praxi stavebního úřadu ohledně individuálního obesílání účastníků, o přesahu záměru na pozemek žalobkyně včetně námitky vnitřní rozpornosti projektové dokumentace, o zbourání stávajícího plotu, který je navázán na plot žalobkyně, námitky ke statickému a geotechnickému zajištění realizace záměru, námitky k vadám odvolacího správního řízení. Tyto námitky totiž podle názoru soudu vedou k identifikaci dotčených práv žalobkyně a k možnému přehodnocení stávajícího názoru žalovaného, že žalobkyně byla účastnicí dle § 94k písm. e) stavebního zákona. Soud proto provedl důkazy, které byly uplatněny nad rámec správního spisu (projektové dokumentace), z nichž bylo možno posoudit polohu či přesah záměru ve vztahu k pozemku žalobkyně a stavby na něm. Soud se rovněž zabýval námitkami k posouzení otázky, zda správní řízení bylo zatíženo procesní vadou mající za následek nezákonnost žalovaného rozhodnutí (nevypořádání se s doplněním odvolání ze dne 16. 11. 2023, neseznámení žalobkyně s podklady správního řízení).

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

70. Naopak námitkami, které se týkaly parametrů záměru, nepřezkoumatelností společného povolení, nezákonnosti podkladových závazných stanovisek, námitkami proti rozporu záměru (společného povolení) s urbanistickými, architektonickými hodnotami a charakterem území, námitkami k odstupové vzdálenosti záměru od pozemku žalobkyně a proti narušení kvality a pohody bydlení realizací záměru se soud v projednávané věci zabývat nemůže.
71. Tyto námitky se totiž týkají buďto rozsahu věcného přezkumu společného povolení, zákonnosti příp. formální správnosti společného povolení a jeho podkladů nebo parametrů záměru. Všechny tyto námitky však pro předmět věci nejsou relevantní, jak soud uvedl výše a na závěrech o včasnosti odvolání nic změnit nemohou. Co se týče námitek k parametrům záměru dle společného povolení (např. odstupová vzdálenost, výška), žalovaný ani stavební úřad nepopírají, že žalobkyně coby vlastníka sousedního pozemku mohla být dle § 94k písm. e) stavebního zákona těmito parametry dotčena na svých právech. I kdyby soud zjistil, že ve vztahu k odstupové vzdálenosti záměru od pozemku žalobkyně mělo být rozhodnuto o výjimce dle § 169 odst. 2 stavebního zákona ve spojení s § 83 odst. 1 PSP, stále se jedná o úpravu parametru záměru, který se může toliko přímo dotknout práv žalobkyně coby vlastníka sousedního pozemku a stavby na něm. To však stále svědčí účastenství žalobkyně jen z důvodu podle § 94k písm. e) stavebního zákona a postup žalovaného by byl správný, tj. že žalobkyni bylo ve společném řízení s velkým počtem účastníků správně doručeno vyvěšením na úřední desce, a že odvolání je proto opožděné. Věcně by pak soud by tyto námitky nemohl přezkoumat vzhledem k tomu, že ani nebyly předmětem odvolacího řízení. Soud proto neprovedl ani důkazy, které k těmto námitkám navrhly procesní strany, jak je uvedeno výše.
72. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí ve věci.
73. Úřad městské části Praha 5 dne 2. 3. 2023 zahájil společné řízení pro stavební záměr s označením v projektové dokumentaci „*Stavební úpravy RD A, č. p. X, včetně demolice garáže a stavební úpravy a přístavba RD B č. p. X, k. ú. X*“ na pozemcích p. č. XA, XB, XC, XD, XE, XF, v katastrálním území X. Žalobkyně byla v oznámení označena v části II. jako účastník řízení podle § 94k písm. e) stavebního zákona na základě vlastnictví pozemků parc. č. XK a XI. Oznámení bylo vyvěšeno na úřední desce od 14. 3. do 30. 3. 2023.
74. Ve stanovené lhůtě k záměru uplatnila námitky pouze Městská část Praha 5 (12. 4. 2023).
75. Stavební úřad následně vydal dne 24. 5. 2023 pod č. j. MC05 101121/2023, sp. zn. MC05/OSU/7046/2023/Kaj/Sm.1251,1276 rozhodnutí, jímž podle § 94p odst. 1 stavebního zákona vydal společné povolení stavební záměr schválil. Žalobkyně byla označena jako účastník řízení podle § 94k písm. e) stavebního zákona na základě vlastnictví pozemků parc. č. XK a XI (str. 15 rozhodnutí).
76. Společné povolení bylo vyvěšeno dne 30. 5. 2023 na úřední desce a sejmuto dne 15. 6. 2023.
77. Žalobkyně dne 16. 10. 2023 u stavebního úřadu podala podnět k přezkumu společného povolení, který následně dvakrát doplnila – 31. 10. a 16. 11. 2023.
78. Vzhledem k tomu, že žalobkyně v podnětu namítla dotčení svého vlastnického práva realizací stavebního záměru – vlastnictví plynovodní přípojky, žalovaný vyzval k vyjádření a prokázání vlastnického práva k přípojce žalobkyni, Pražskou plynárenskou Distribuci, a.s. a Úřad městské části Praha 5.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

79. Žalovaný podání žalobkyně podle obsahu vyhodnotil jako odvolání a dne 13. 11. 2023, které žalobkyni doručil 16. 11. 2023, vydal napadené rozhodnutí, kterým odvolání jako opožděné zamítl.
80. V návaznosti na to bylo zahájeno dne 11. 12. 2023 z podnětu žalobkyně přezkumné řízení. To bylo usnesením Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 12. 6. 2024, č. j. MHMP 312942/2024, zastaveno, neboť společné povolení bylo sice vydáno v rozporu se zákonem pro nedodržení odstupových vzdáleností dle § 29 odst. 2 PSP u nástavby a balkónu a schodiště, tyto úpravy nemají potenciál větších negativních dopadů, navýšení zátěže, vznik nežádoucích vlivů ani zhoršení kvality prostředí pro vlastníky pozemku p. č. XI, k. ú. X. Dobrá víra stavebníka však nad tímto rozporem převažuje.
81. Ze správního spisu vyplývá, že žalobkyně v odvolacím řízení (v odvolání ze dne 13. 10., 31. 10. a doplnění ze dne 16. 11. 2023) uplatnila námitky k nesprávnému doručování pouze v tom smyslu, že stavební úřad nedodržel zásady správního řízení a že žalobkyni svědčilo postavení účastníka dle § 94k písm. c) stavebního zákona z důvodu vlastnictví plynové přípojky, v ostatním žalobkyně polemizovala jen se zákonností společného povolení a parametrů záměru. V žalobě tyto námitky pak rozhojnila o další skutečnosti, na základě kterých by jí mělo svědčit postavení účastníka dle § 94k písm. c) nebo d) stavebního zákona. V souladu s konstantní judikaturou je žalobce oprávněn uvést v žalobě všechny důvody, pro které považuje napadené správní rozhodnutí za nezákonné, čemuž nebrání ani skutečnost, že některé z nich neuplatnil již v odvolacím řízení, ač tak učinit mohl (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2008, čj. 7 Afs 54/2007-62). Tyto námitky žalobkyně jsou proto přípustné.
82. Městský soud v Praze je nejprve toho názoru, že žalované rozhodnutí je srozumitelné a přezkoumatelné. Úvahy žalovaného o tom, jaký byl právní režim účastenství žalobkyně a zda jí mělo být doručováno individuálně, vyplývají z odůvodnění rozhodnutí. To je srozumitelné, obsahuje rozhodovací důvody a ty jsou přezkoumatelné. Pakliže žalovaný chybně nezohlednil podání žalobkyně ze dne 16. 11. 2023, pak na zákonnost napadeného rozhodnutí nemá zásadní vliv, soud také *ex officio* neshledal žádnou zásadní vadu v procesním postupu žalovaného, která by měla či mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. K tomu soud odkazuje níže na své úvahy.

Námitky ohledně počtu účastníků a správní praxi obesílání účastníků

83. Žalobkyně v první řadě sporuje, zda vůbec mělo řízení o společném povolení být řízením s velkým počtem účastníků. Namítá, že stavební úřad mezi účastníky zahrnul i 22 členů společenství vlastníků jednotek, kteří vlastní bytové domy v jiné ulici, jejich zahrada však v délce cca jednoho metru sousedí se zahradou, na které má být realizován záměr. Žalobkyně dále polemizovala nad tím, kdo byl a měl být dle jejího názoru zahrnut do okruhu účastníků.
84. Soud se zcela ztotožnil se závěrem žalovaného, že se jednalo o řízení s velkým počtem účastníků. Z části II. oznámení o zahájení společného řízení i ze samotného společného povolení vyplývá, že mezi účastníky podle § 94k písm. e) stavebního zákona byli zahrnuti i osoby s vlastnickými nebo jinými věcnými právy k sousedním pozemkům p. č. XJ, k. ú. X. Stavební úřad k tomu na straně 15 a 16 vyložil, že přímo dotčení na vlastnických právech mohou být účastníci podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2009, č. j. 5 As 6/2009-94 stíněním, hlukem, prachem, popílkem, kouřem, plynem, parami, prachy, pevnými a tekutými odpady, světlem, vibracemi apod. tj. různými imisemi. S ohledem na rozsah a způsob provádění stavby lze pak usuzovat, že vlastníci sousedních pozemků a staveb Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

na nich mohou být na svých vlastnických právech dotčeni. S tímto názorem se pak ztotožnil žalovaný v napadeném rozhodnutí.

85. Z katastru nemovitostí (to je mezi stranami nesporné) vyplývá, že předmětný pozemek parc. č. YJ, k. ú. X má společnou hranici s pozemkem p. č. XE, k. ú. X, na kterém bude uskutečněn záměr. Spoluvlastnické právo k pozemku parc. č. XJ, k. ú. X pak drží více než 20 osob. Skutečnost, že společná hranice má pouze několik metrů, přitom nehraje žádnou roli. V souladu s konstantní soudní judikaturou je totiž na místě uplatnit široké pojetí účastníků stavebního řízení, přičemž okruh účastníků řízení nelze limitovat pouze stanovením odstupové hranice bez přihlédnutí k ostatním vlivům. Pro přiznání účastnictví je proto podstatné, zda vlastník pozemku může být dotčen na svých vlastnických právech (srov. nález Ústavního soudu ze dne 22. 3. 2000, sp. zn. Pl. ÚS 19/99, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2009, č. j. 5 As 67/2006-38).
86. Vzdálenost pozemku p. č. parc. č. XJ, k. ú. X od pozemků, na nichž má být realizován záměr, tj. nejen od pozemku p. č. XE, ale i pozemků ostatních p. č. XA, XB, XC, XD, XF, v katastrálním území X pak podle názoru soudu není natolik zásadní, aby bylo lze bezpochyby vyloučit to, že imise mohou přímo dotknout vlastnické právo spoluvlastníků pozemku p. č. XJ, k. ú. X. Soud se proto ztotožnil se žalovaným, potažmo i se stavebním úřadem, že spoluvlastníci pozemku p. č. XJ, k. ú. X, u nichž se strany shodly, že jejich počet přesahuje 20 osob, byli správně zařazeni do okruhu jako účastníci společného řízení dle § 94k písm. e) stavebního zákona.
87. Žalobkyně poté zařazení dalších osob do okruhu účastníků společného řízení již nijak nezpochybňuje, naopak namítla, že by jejich počet měl být dle jejího názoru ještě vyšší např. o spoluvlastníky pozemků p. č. XQ (jehož součástí je stavba) a XR, k. ú. X. Soud poznamenává, že v řízení ve věci sp. zn. 8 A 19/2024 ostatně shledal, že mezi účastníky řízení měl být zařazen i spoluvlastník těchto pozemků.
88. To však stále nic nemění na závěru, že oznámení o zahájení řízení a společné povolení mezi účastníky dle § 94k písm. e) stavebního zákona správně zahrnuli vlastníky pozemků parc. č. X, XT, XU, XV, XW, XX, XY, XZ, XAA, XAB, XAC, XK, XI, XAD, XAE, XAF, XAG, XAH, XAI, XAJ, XAK, XJ, XL a XAL v katastrálním území X; č. p. YA, YB, YC, YD, YE, YF, YG, YH, YI a YJ, k. ú. X a společenství vlastníků jednotek, byla-li zřízena. Pakliže je nesporné, že spoluvlastníků pozemku p. č. XJ, k. ú. X bylo více než 20 osob, na první pohled je zřejmé, že počet účastníků dle § 94k písm. e) stavebního zákona společně již přesahuje 30 osob. K tomu je třeba přičíst, že účastníky společného povolení bylo i 6 osob identifikovaných v části I. společného povolení jako účastníci dle § 94k písm. a) a b) stavebního zákona.
89. Společné řízení tak i podle názoru soudu bylo zcela zjevně v souladu s § 144 odst. 1 správního řádu vedeno jako řízení s velkým počtem účastníků řízení s více než 30 účastníky. Městský soud v Praze se tak ztotožnil se závěrem, který ke stejné otázce shledal již v rozsudku ze dne 4. 4. 2024, č. j. 8 A 19/2024 – 145.
90. Žalobkyně nesprávné doručování namítá i s ohledem na dosavadní správní praxi stavebního úřadu. Tvrdí, že s přihlédnutím k jejímu věku a zdravotnímu stavu je téměř nemožné sledovat úřední desku, přičemž bylo běžnou praxí stavebního úřadu obesílat účastníky individuálně, a nikoliv veřejnou vyhláškou.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

91. S tímto názorem se soud neztotožňuje. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31. 7. 2024, č. j. 10 As 241/2023-40 vyložil, že jsou-li splněny zákonné podmínky pro doručování písemností ve správním řízení veřejnou vyhláškou, může správní orgán takto doručovat. Je to věcí jeho správního uvážení. Doručováním veřejnou vyhláškou správní orgán (bez dalšího) nijak neporušuje zásadu služby veřejnosti ani neupírá dotčeným osobám možnost uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy (§ 4 odst. 1 a 4 správního řádu). Naopak tím urychluje řízení a v rámci efektivity a hospodárnosti též usnadňuje komunikaci s účastníky (§ 6 správního řádu). Právní úprava doručování veřejnou vyhláškou není v rozporu s čl. 36 či čl. 38 odst. 2 Listiny (srov. např. str. 13 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2009, čj. 5 As 19/2008 – 117, bod 33 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2017, čj. 8 As 136/2016 – 50). Z pouhé skutečnosti, že stěžovatel nepovažuje doručování veřejnou vyhláškou za vhodné, nelze dovodit nezákonnost takového postupu. Správní orgán může v řízení s velkým počtem účastníků doručovat veřejnou vyhláškou konkrétnímu vedlejšímu účastníku i tehdy, je-li mu tento účastník znám z úřední činnosti (srov. body 30 a 36 rozsudku čj. 8 As 136/2016 – 50). Smyslem doručování veřejnou vyhláškou není zamezit vedlejším účastníkům řízení v účinné procesní obraně, či snad účastníkům (bez dalšího) excesivně ztěžovat možnost uplatnění jejich práv – tato možnost zůstává zachována bez odchylek. Pouze se přenáší odpovědnost za seznámení se se správním řízením a rozhodnutím na vedlejšího účastníka řízení, který musí nejlépe vědět, jak se rozhodnutí týká jeho zájmů, a zda je hodlá chránit (srov. bod 19 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 12. 2022, čj. 5 As 346/2021 – 55).
92. Pakliže tedy ve společném řízení coby řízení s velkým počtem účastníků byly splněny podmínky pro doručování veřejnou vyhláškou, nelze klást k tíži stavebnímu úřadu, že takto postupoval a že žalobkyni aktivně sám neseznámil s tím, že na sousedním pozemku má být realizován záměr. Přisvědčit nelze žalobkyni ani s ohledem na její věk či zdravotní stav, neboť vyvěšené písemnosti se v souladu s § 25 odst. 2 správního řádu zveřejňují též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Nelze se tedy ztotožnit s tvrzením žalobkyně, že by zcela bylo mimo její možnosti se seznámit s tím, že ve věci záměru probíhá společné řízení.
93. Námitka nesprávného doručování žalobkyni buďto s ohledem na vymezení počtu účastníků či dosavadní správní praxi stavebního úřadu tak není důvodná.

O přesahu záměru na pozemek žalobkyně

94. Žalobkyně své privilegované účastenství dále namítá s ohledem na skutečnost, že na části záměru na severozápadní straně 1. NP přístavby je umístěna terasa (balkón či podesta) navazující na venkovní schodiště, směřující kolmo k hranici s pozemkem žalobkyně parc. č. XI. Terasa podle žalobkyně zasahuje na pozemek žalobkyně parc. č. XI. Tuto skutečnost má dokládat i Vizualizace architekta Vavřince Veselého, žalobkyně rovněž poukazuje na závěry žalovaného v usnesení o zahájení přezkumného řízení, podle něhož odměřením z výkresů bylo zjištěno, že balkón je zakreslen v šířce 1,7 m, délce cca 4,5 m (dokonce tedy zasahuje cca 1,1 m na sousední pozemek parc. č. XI) a šířka schodiště je cca 1,0 m. Kromě toho doplnila dne 4. 6. 2024, a především detailněji de 16. a 23. 7. 2024, že na hranici pozemků žalobkyně a stavebníka leží bourané schodiště a s ním i spojená zeď žalobkyně, což potvrzuje i stavebník ve svém vyjádření z 16. 5. 2024 obdobně jako ve vyjádření přezkumném řízení ze dne 19. 1. 2024.
95. To, že přesah stavby nad pozemek znamená neoprávněný zásah do vlastnického práva vlastníka pozemku, neboť vlastnické právo k pozemku zahrnuje i prostor nad jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

povrchem, vyložil Nejvyšší soud v rozsudku ze dne 19. 12. 2011, sp. zn. 22 Cdo 1000/2010. Přesah nad pozemek znamená realizaci neoprávněné stavby na pozemku vlastníka (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. 3. 2010, č. j. 22 Cdo 2500/2008). K takovému přesahu je zapotřebí souhlas vlastníka pozemku (rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 25. 11. 2014, č. j. 19 Co 1903/2014).. Přesah např. střechy nad cizí pozemek řeší soudy v občanském soudním řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2012, č. j. 1 As 134/2012 – 46). Proto výstavba nad pozemek jeho vlastníka podle názoru soudu je třeba podřadit pod kategorii § 94k písm. d) stavebního zákona.

96. Jen pro doplnění (neboť záměr doposud nebyl realizován) městský soud uvádí, že judikatura také již vyložila, že v neprospěch omezovaného vlastníka třeba zohlednit i otázku historického přesahu, kterému doposud nikdo nebránil (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 6. 2024, č. j. 10 As 326/2023 – 46, bod 57, ze dne 19. 10. 2016, č. j. 2 As 168/2016 – 28, bod 16, rozsudek ze dne 17. 4. 2022, sp. zn. 22 Cdo 432/2002).
97. Odpověď na tuto spornou otázku pak obsahuje podle názoru městského soudu samotný správní spis a v něm obsažená projektová dokumentace.
98. Předně žalobkyně námitku v takové podobě v odvolacím řízení vůbec neuplatnila. V podání ze dne 31. 10. 2023 namítla dotčení vlastnického práva u plynovodní přípojky, které 9. 11. 2023 doplnila o podklady k prokázání vlastnického práva k přípojce. V doplnění ze dne 16. 11. 2023 pak namítla pouze nedodržení odstupových vzdáleností u záměru. Zde sice předložila vizualizace MgA. Veselého zobrazující situaci na hranici pozemků žalobkyně a stavebníka, těmito ale poukazovala toliko na nedodržení odstupových vzdáleností v rozporu s § 29 odst. 2 PSP bez udělení výjimky dle § 83 odst. 1 PSP s tím, že konkrétně uvedla, že v nejužší části (od jihozápadní části druhého nadzemního podlaží činí odstup záměru asi 1 metr. O tom, že by záměr u balkonu či podesty měl dle jejího názoru přesahovat na pozemek žalobkyně, žádnou námitku neuplatnila. Taktéž přezkumné řízení bylo usnesením ze dne 11. 12. 2023 zahájeno „jen“ pro nedodržení odstupových vzdáleností – u jihozápadní strany nástavby 2. NP stávajícího objektu č. p. XAM a severozápadní straně 1. NP přístavby. Ve druhém případě sice žalovaný konstatoval i to, že balkon či podesta přesahují na pozemek žalobkyně. Šlo však jen o konstataci parametrů, které žalovanému vyplynuly z odměření této části záměru z několika výkresů projektové dokumentace. Žalovaný však nijak netvrdil, že v takových parametrech byl záměr povolen a bude takto také proveden. Obdobně i v usnesení o zastavení přezkumného řízení ze dne 12. 6. 2024 žalovaný na straně 5 konstatoval pouze tolik, že dokumentace - 2 výkresy (A.2-101 1.NP a A.2-602 Řez B) je s výkresem C.3 Koordinační situace v tomto zobrazení vnitřně rozporná. Nicméně žalovaný nakonec hodnotil v usnesení o zastavení přezkumného řízení jen odstup schodiště přístavby od pozemku s tím, že záměr v tomto místě nesplňuje požadavky na odstupové vzdálenosti dle § 29 odst. 2 PSP. V žádném případě však žalovaný v přezkumném řízení nehodnotil zákonnost záměru z toho pohledu, že stavba záměru má snad přesahovat v balkónu či podestě na pozemek žalobkyně, a že v tomto parametru bude záměr takto realizován. Proto ostatně také v usnesení o zastavení přezkumného řízení nijak nepoměřoval možnou nezákonnost přesahu záměru s újmou stavebníka, ale v obou případech se zabýval poměřením toliko nezákonnosti odstupu záměru a možné újmy stavebníka.
99. K tomu ze společného povolení, které vymezuje, na které pozemky se umísťuje a povoluje záměr vůbec nevyplyvá, že by se umísťoval na pozemek žalobkyně č. XI. To potvrzují výkresy C.2 (katastrální situace stavby), koordinační výkresy C.3 a C.4, C.5 (situace požárně

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

bezpečnostního řešení), D.2.2.02 (situace-dopravní řešení), které názorně zobrazují záměr do území se zohledněním hranic pozemků dle katastru nemovitostí. Z nich vyplývá, že v západní části se záměr přibližuje k hranici s pozemkem žalobkyně. K západní obvodové stěně záměru v této nejužší části přiléhá schodiště, na nějž na severu navazuje podesta či balkón. Ani z těchto výkresů však nevyplývá, že by záměr v této části a to ani balkonem či podestou, měl v nějaké části přesahovat na pozemek žalobkyně. Z výkresu C.4 poté vyplývá, že na hranici parcel má dojít k umístění oplocení stavby, čímž sám stavebník v terénu vytýčuje meze provedení své stavební činnosti mimo hranice pozemku žalobkyně.

100. Ani vizualizace MgA. Vavřince Veselého či další důkazy, kterými soud zjišťoval nad rámec správního spisu podobu záměru, k tomu žádný přesah balkonu či podesty neprokazuje, kromě toho, že vizualizace obsahuje promítnutí (překreslení) navrhovaného rozměru balkonu (dle projektové dokumentace) do katastrální mapy. Přesah záměru na pozemek žalobkyně pak nepotvrzují ani ostatní důkazy – půdorys jednotlivých pater záměru, analýza nástavby, soutisk stávající a navržené podoby objektu RD B.
101. Zejména z výkresů č. A.2-101-1. NP, č. A.2-602 ŘEZ B, ř. A.2-703 Pohled jižní a severní obsažených ve výkresové části D.1.1 poté nejvýrazněji vyplývá, že balkon či podesta navazující na schodiště vedoucí ke vchodu, který je umístěn v jižní stěně 1.NPP, nepochybně částečně vystupuje od tělesa stavby volně do prostoru nad pozemek směrem k hranici s pozemkem žalobkyně. Z těchto výkresů však jednoznačně nevyplývá, kam až má zasahovat tento stavební prvek, který vystupuje od obvodové stěny budovy.
102. Zbývá tedy určit rozměry záměru a balkonu či podesty záměru, aby bylo možné určit, kam zasahuje. Jak uvedl žalovaný v oznámení o zahájení přezkumného řízení, tak i usnesení o jeho zastavení, rozměry balkónu či podesty nejsou v projektové dokumentaci nikde uvedeny a okótovány. Proto co se týče proporcí, na první pohled z výkresů č. A.2-101-1. NP, č. A.2-602 ŘEZ B, ř. A.2-703 vyplývá, že až jedna polovina délky balkónu vystupuje mimo záměr, tj. do volného prostoru. Tento vizuální dojem však neodpovídá výkresu C.3, kde je prostor pro balkon či podestu vysunutý mimo záměr k hranici k pozemku žalobkyně odhadem maximálně v délce 1/3. Prostým odměřením rozměru z výkresu A.2-101-1. NP, A.2-602 Řez B při měřítku 1:100 vyplývá, že jeho délka má činit přibližně 4,2 m. Projektovaná velikost balkonu při odstupu záměru od pozemku žalobkyně v těchto místech přibližně 3,4 m (výkres C.3) znamená, že při takové realizaci by zasahoval záměr skutečně na pozemek žalobkyně. Ke stejném závěru ostatně dospěl žalovaný v oznámení o zahájení přezkumného řízení ze dne 11. 12. 2023, tak i usnesení o jeho zastavení ze dne 12. 6. 2024, kde rovněž uvedl, že prostým odměřením zasahuje záměr v délce 1,1 m na pozemek žalobkyně.
103. Tento závěr je však podle názoru soudu vykládat v širším kontextu podkladů správního spisu. Žalovaný v přezkumném řízení podle názoru soudu pouze upozornil na chybu a nesoulad v této části projektové dokumentace, nikoliv na to, že by pozemek žalobkyně měl skutečně být zasažen realizací záměru. Tomu odpovídá to, že důvodem pro zahájení přezkumného řízení bylo jen nedodržení odstupových vzdáleností záměru (nástavby a a schodiště) od žalobkynina pozemku, nikoliv i stavba prováděná nezákonně na jejím pozemku. K tomuto závěru žalovaný tedy taktéž zjevně nedospěl, byť poukázal na vnitřní rozpornost projektové dokumentace. Přestože tedy projektová dokumentace neobsahuje jednoznačné rozměry tohoto balkónu či podesty, aby bylo možné jednoznačně definovat, jak bude provedena tato část záměru, tuto zjevnou chybu a rozpor podle názoru soudu eliminují jiné (a v tomto ohledu naprosto převažující a jednotné) výše zmíněné podklady

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

projektové dokumentace. Bez významu podle názoru soudu není ani ono faktické vytýčení hranic stavby v terénu. Dle výkresu C.4 bude totiž oplocení kopírovat hranici pozemku žalobkyně, což stavebníka musí jednoznačně upozornit na to, že v navržených parametrech nelze balkón či podestu fakticky provést; to zejména ve spojení s tím, že balkón či podesta je navržena ve stejné výškové hladině jako pozemek žalobkyně, nemohla by proto ani přesáhnout plot (srov. výkres č. A.2-101-1. NP, usnesení o zastavení přezkumného řízení ze dne 12. 6. 2024, str. 6).

104. Soud proto dospěl k závěru, že projektová dokumentace není natolik vnitřně rozporná a nepřezkoumatelná, aby nebylo možné dostatečně přesvědčivě dovodit, v jakém rozsahu mohou být práva žalobkyně dotčena realizací záměru. Ani společné povolení a ani projektová dokumentace pak neprokazují, že by stavební záměr měl být umístěn a povolen na pozemku parc. č. XI ve vlastnictví žalobkyně. Nebyla tak splněna podmínka pro privilegované účastenství žalobkyně ve společném řízení podle § 94k písm. d) stavebního zákona, tj. jako vlastníka pozemku, na kterém má být požadovaný stavební záměr uskutečněn.
105. Žalobkyně rovněž uplatnila další námitky, k svému možnému účastenství ve společném řízení podle § 94k písm. c) stavebního zákona, tj. jako vlastník stavby, na které má být požadovaný stavební záměr uskutečněn či podle § 94k písm. d) stavebního zákona. V této souvislosti poukázala na bourání schodiště, které se má nacházet z části i na jejím pozemku, včetně podesty, stávajícího plotu, který je navázán na plot žalobkyně. Uplatnila rovněž námitky vůči statickému a geotechnickému zajištění realizace záměru, což by mohlo dle žalobkyně ohrozit a dotknout se základů jejího domu.
106. Tyto námitky žalobkyně poprvé uplatnila až v podáních ze dne 4. 6., 16. 7. a 23. 7. 2024 a ze dne 20. 1. 2025. Městský soud připomíná, že správní soudnictví je ovládáno zásadami dispoziční a koncentrační, vyjádřenými rovněž v § 71 s. ř. s., podle jehož odst. 1 písm. d) musí žaloba obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Podle odst. 2 téhož ustanovení platí, že žalobce může kdykoli za řízení žalobní body omezit; rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby. Ta činí dva měsíce od okamžiku, kdy bylo rozhodnutí žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou (§ 72 odst. 1 s. ř. s.)
107. Vymezením žalobního bodu se zabýval NSS např. v rozsudku č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS z 20. 12. 2005, podle něž je žalobce povinen „*uvést v žalobě konkrétní (tj. ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizovaná) skutková tvrzení doprovázená (v témže smyslu) konkrétní právní argumentací, z nichž plyne, z jakých důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné [...]* Líčení skutkových okolností v žalobě nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých ‚obvyklých‘ nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. [...] Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

výtkami.“ Rozšířený senát v rozsudku č. j. 4 As 3/2008-78 z 24. 8. 2010 upřesnil, že „jestliže žalobní bod těmto požadavkům vyhovuje, je projednání způsobilý v té míře obecnosti, v níž je formulován, a případně – v mezích této formulace – v průběhu řízení dále doplněn“. (Podtrženo městským soudem.)

108. Od žalobce, který vymezuje hranice soudního přezkumu, se tak oprávněně žádá procesní zodpovědnost. Smyslem koncentrační zásady je v zákonné lhůtě pro podání žaloby postavit najisto a fixovat rozsah důvodů, na jejichž základě bude soud přezkoumávat rozhodnutí správního orgánu, aby byla zajištěna patřičná míra právní jistoty účastníků řízení a jeho rychlost. Míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod – byť i vyhovující – obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty, vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují, nebo dohledával ve správním spisu další argumenty na podporu žalobcových tvrzení. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta. (Již citovaný rozsudek rozšířeného senátu č. j. 4 As 3/2008-78).
109. I kdyby snad soud viděl v rozhodnutí vady, které však žalobce neuplatnil, nemůže je sám o své vůli identifikovat a rozhodnutí zrušit. Pokud tedy žalobkyně městskému soudu nepředestřela řádně a včas důvody, proč bylo napadeným rozhodnutím zasaženo právě do jejích veřejných subjektivních práv, nemohl za ni městský soud dohledávat důvody pro poskytnutí ochrany jejím právům s odkazem na veřejný zájem (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2024, 7 As 106/2023 – 32).
110. Žalobkyně uvedené skutkové a právní námitky k možnému účastenství dle § 94k písm. c) nebo d) stavebního zákona doplnila nově, to postupně a s odstupem nejméně 5 měsíců po podání žaloby (16. 1. 2024). Soud konstatuje, že v žalobě ze dne 16. 1. 2024 totiž z uvedených námitek nenamítla nic, ač tak učinit nepochybně mohla, neboť toho, v jakých ohledech se realizace záměru dotýká jejich práv, (např. že stávající schodiště má být v rámci realizace záměru odstraněno, přičemž částečně přesahuje na její pozemek), si žalobkyně měla a mohla být vědoma již v průběhu odvolacího řízení. Soud poukazuje na to, že právě v podání ze dne 16. 11. 2023 žalobkyně namítla u záměru nedodržení odstupových vzdáleností (včetně přiložené vizualizace), mohla tedy dobře namítnout i případný přesah záměru na její pozemek. V rámci přezkumného řízení zástupce žalobkyně do správního spisu nahlížel dne 8. 4. 2024. Z protokolu o nahlížení do spisu vyplývá, že žalobkyně se nejpozději již tehdy seznámila s vyjádřením stavebníka ze dne 19. 1. 2024 mj. k přesahu stávajícího schodiště na pozemek žalobkyně. Přesto argument o přesahu stávajícího schodiště žalobkyně uplatnila poprvé stručně až v podání ze dne 4. 6. 2024 a argumentačně jej rozvinula ve vyjádření ze dne 16. 7. 2024.
111. Soud navíc již výše shledal, že otázku zákonnosti přesahu žalovaný v přezkumném řízení ani neposuzoval. Nelze se tedy ztotožnit s tvrzením žalobkyně z podání ze dne 16. 7. 2024, že žalovaný tento přesah v přezkumném řízení dokonce zjistil.
112. Žalobkyně sice v podání ze dne 20. 1. 2025 výslovně uvedla, že přesah venkovního schodiště, podesty u něj a zdi na nich se vztahuje k žalobnímu bodu „*přesah na pozemek žalobkyně*“. Tento žalobní bod žalobkyně opravdu uplatnila již v žalobě. V něm však namítla přesah na svůj pozemek pouze v tom ohledu, že nad její pozemek přesahuje balkon (terasa, podesta) navazující na venkovní schodiště na severozápadní straně 1.NP přístavby záměru, přičemž navazující schodiště žalobkyně nezaměnitelně označila v rámci vizualizace Vavřince

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

Veselého a ve výkresech A.2-101-1.NP, A.2-602 ŘEZ B a č. A.2-702 Pohled západní. Z této vizualizace a z projektové dokumentace vyplývá, že jde o schodiště přiléhající k jižní přístavbě záměru a které je vzdáleno od hranice pozemku žalobkyně. Z těchto podkladů nevyplývá, že by toto schodiště leželo na hranici pozemků, že by mělo nějak zasahovat na pozemek žalobkyně či že toto schodiště by mělo být demolováno.

113. Žalobkyně v tomto žalobním bodu v žalobě dne 16. 1. 2024 tedy nenamítla nic ve vztahu k tomu, že na její pozemek částečně zasahuje stávající (severněji položené) obslužné venkovní schodiště přiléhající na západní straně k vile (B) na hranici s jejím pozemkem, které bude podléhat demolici včetně podesty a zdi. To učinila poprvé až v podáních ze dne 4. 6 a 16. 7. 2024. Žalobkyně pak ve druhém zmiňovaném podání sama uvedla, že přesah na svůj pozemek tvrdí ze dvou důvodů – a) z důvodu přesahu budoucí podesty (balkonu či terasy) záměru a b) z důvodu přesahu odstraňovaného schodiště na hranici pozemků. Konkrétně sama na straně 3 bodu 9 podání uvedla, že jde o „další přesah“, který spočívá ve schodišti ležícím na hranici jejího pozemku p. č. XI a pozemkem stavebníka. Soud je proto toho názoru, že žalobkyně právě v této poslední námitce vědomě uplatnila oproti žalobě další nové skutkové a právní důvody, pro které má za to, že je úvaha žalovaného o jejím účastenství nezákonná.
114. Podle § 71 odst. 2 s. ř. s. přitom platí, že žalobce rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby. Tato lhůta skončila uplynutím dvou měsíců (srov. § 72 odst. 1 s. ř. s.) dne 16. 1. 2024, neboť napadené rozhodnutí bylo doručeno žalobkyni 16. 11. 2023. Proto výše uvedené námitky k možnému účastenství ve společném řízení podle § 94k písm. c) či d) stavebního zákona, které žalobkyně uplatnila nad rámec žaloby a rozvinula je v podáních ze dne 4. 6., 16. 7. a 23. 7. 2024 a ze dne 20. 1. 2025, jsou opožděné a tedy nad rámec přípustného uplatnění žalobních bodů. Pro tuto opožděnost se jimi tedy soud již nemohl věcně zabývat.
115. Totéž platí o námitce, kterou žalobkyně žalovanému vytkla, že ji nevyzval podle § 36 odst. 3 správního řádu k seznámení se s podklady odvolacího rozhodnutí, popř. že jí nestanovil lhůtu k vyjádření podle § 36 odst. 1 či § 39 odst. 1 správního řádu.
116. Takto formulovanou námitku žalobkyně uplatnila poprvé až na jednání 23. 1. 2025, to v souvislosti s další námitkou, že se žalovaný vadně nezabýval jejím podáním z 16. 11. 2023, přičemž pokud by učinil některý z těchto úkonů před vydáním rozhodnutí, nemuselo podle žalobkyně dojít k tomu, že bude těsně před vydáním rozhodnutí doručeno další podání žalobkyně. V žalobě, kterou podala poslední den lhůty (16. 1. 2024), žalovanému ve vztahu k podání ze dne 16. 11. 2024 však vytkla jen tolik, že se jím nesprávně nezabýval, přičemž byla oprávněna doplňovat své podání až do vydání rozhodnutí. Vadu odvolacího správního řízení ve smyslu znemožnění uplatnit svá procesní práva k podkladům rozhodnutí k vůbec nenamítla. Jedná se tedy o opožděný rozšiřující žalobní bod, kterým se soud rovněž nemohl věcně zabývat.
117. Soud může bezpochyby podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. i *ex officio* zrušit napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, to však mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Bez toho, aniž by to žalobkyně řádně vylíčila, však soudu dostatečně zřejmé, v čem konkrétně by mohlo neseznámení s podklady rozhodnutí mít vliv na nezákonnost rozhodnutí o věci samé.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

118. Soud poukazuje na to, že žalobkyně v odvolání ze dne 13. 10. 2023, doplněného pak podáním ze dne 31. 10. 2023 ve vztahu dotčení svých práv namítla pouze tolik, že realizací záměru bude zasaženo její vlastnické právo k plynovodní přípojce. V tomto ohledu byla tedy ona, Pražská plynárenská Distribuce, a.s. či stavební úřad Městské části Praha 5 vyzvána k poskytnutí součinnosti k prokázání vlastnického práva k plynovodní přípojce. To učinili dne 13. a 14. 11. 2023, žalobkyně výzvu splnila dne 9. 11. 2023, přičemž vylicila rozhodné skutečnosti mající svědčit jejímu vlastnictví přípojky. Ve správním spisu jsou tak ve vztahu k této skutečnosti, kromě vyjádření žalobkyně, založeny již jen dva další podklady. Nejednalo se tedy o rozsáhlé doplnění podkladů o otázkách účastenství žalobkyně ve správním řízení, jako tomu bylo ve věci vedené u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 63 A 20/2024. S tím, jak námitku o vlastnictví plynovodní přípojky žalovaný posoudil a z jakých podkladů (jimiž byla projektová dokumentace a 3 vyžádané podklady) k těmto závěrům dospěl, byla seznámena v žalovaném rozhodnutí a ani v žalobě posouzení této otázky nadále již nespornuje.
119. Soud obecně přisvědčuje žalobkyni, že své odvolání dne 16. 11. 2023 doplnila včas před vydáním rozhodnutí. Podle § 72 odst. 1 správního řádu se rozhodnutí se účastníkům oznamuje doručením stejnopisu písemného vyhotovení do vlastních rukou nebo ústním vyhlášením. Podle § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu je rozhodnutí vydáno předáním stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení podle § 19, popřípadě jiný úkon k jeho doručení, provádí-li je správní orgán sám; na písemnosti nebo poštovní zásilce se tato skutečnost vyznačí slovy: „*Vypraveno dne:*“
120. Mezi stranami panuje přitom shoda na tom, že žalované rozhodnutí bylo vůči žalobkyni vypraveno až dne 16. 11. 2023, což potvrzuje otisk razítka „*Vypraveno dne: 16. 11. 2023*“ na žalovaném rozhodnutím založeném ve správním spisu a časový údaj na doručence „*dodejka: 15:45:24*“. Rozhodnutí pak bylo doručeno 16. 11. 2023 v 18:26:17. Oba okamžiky tedy nastaly teprve poté, co bylo žalovanému téhož dne doručeno podání žalobkyně (7:58:38).
121. Žalobkyně nicméně své podání dne 16. 11. 2023 učinila již zcela bez vazby na prokazování vlastnického práva k plynovodní přípojce a namítla v něm toliko nedodržení odstupové vzdálenosti záměru, tj. toliko dotčení na svých právech, čemuž svědčilo její postavení dle § 94k písm. e) stavebního zákona. Takovou námitku především mohla žalobkyně učinit kdykoliv v průběhu správního řízení bez ohledu na to, zda bude seznámena s podklady odvolacího řízení. K možnému přesahu záměru na svůj pozemek /a tedy k možné změně kvalifikace jejího účastenství dle § 94k písm. c) či d) stavebního zákona/ pak žalobkyně v odvolání a ani v žádném z jeho doplnění výslovně nic konkrétního nenamítla, ač nepochybně mohla. Ani vada nevypořádání námitek uplatněných v podání žalobkyně ze dne 16. 11. 2023 v žalovaném rozhodnutí tak neměla a nemohla mít vliv na závěr žalovaného, že žalobkyně byla ve společném řízení účastníkem dle §94k písm. e) stavebního zákona.
122. Soudu tedy není z úřední povinnosti bez dalšího zřejmé, jak by neseznámením se s podklady odvolacího řízení, měla být žalobkyně zkrácena na svých právech a jaký by to mělo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. To doplnila žalobkyně až v soudním řízení a nad rámec skutečností vyplývajících z obsahu spisu. Soud podotýká, že tuto argumentaci žalobkyně mohla přitom uplatnit nepochybně dříve než na jednání soudu dne 23. 1. 2025 – to především už v žalobě, jelikož v ní měla reagovat na obsah žalovaného rozhodnutí a na případné vady jemu předcházejícího odvolacího řízení; prokazatelně se pak žalobkyně s obsahem a podklady správního spisu seznámila v rámci nahlížení 8. 4. 2024.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

123. Přes uvedené však tento žalobní bod žalobkyně uplatnila poprvé až u jednání soudu dne 23. 1. 2025. Soud proto uzavírá, že lhůta k rozšíření žaloby uplynula již 16. 11. 2024. Námitky žalobkyně k tomu, že nebyla seznámena s podklady odvolacího řízení, tak představují opožděný žalobní bod, kterým se soud věcně již nemohl zabývat.

IX. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

124. Soud se ztotožnil se žalovaným a stavebním úřadem, že žalobkyně byla účastnicí společného řízení podle § 94k písm. e) stavebního zákona, tj. jako osoba, jejíž vlastnické právo nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být společným povolením přímo dotčeno. Podle § 94m odst. 2 stavebního zákona jí proto v řízení o společném povolení, jež bylo správně vedeno jako řízení s velkým počtem účastníků, bylo doručeno vyvěšením na úřední desce. Jelikož takto bylo společné povolení vyvěšeno dne 30. 5. 2023 na úřední desce, doručeno takto bylo mj. žalobkyni dne 14. 6. 2023. Lhůta 15 dní k odvolání proto uplynula dne 29. 6. 2023. Odvolání, které žalobkyně podala dne 16. 10. 2023 bylo tedy podáno zjevně opožděně. Soud se proto ztotožnil se závěrem žalovaného rozhodnutí.
125. Na základě všech shora uvedených skutečností soud žalobu shledal nedůvodnou, proto ji zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
126. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí nepřisluší právo na náhradu nákladů v řízení. Žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť neshledal, že ty by v projednávané věci přesáhly náklady běžné administrativní činnosti.
127. S ohledem na § 60 odst. 5 s. ř. s. soud osobě zúčastněné na řízení právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť jí žádnou povinnost neuložil a neshledal ani žádný důvod zvláštního zřetele hodný, pro který by bylo na místě tyto náklady přiznat.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. ledna 2025

JUDr. Jaromír Klepš v.r.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.